



Hip hop **na ledu**

DONNA KING

Dona King

Hip hop na ledu

Naslov originala:
Donna King
Double Twist

PRVO POGLAVLJE

“Većina djece ljetne praznike provodi sunčajući se na nekoj plaži u Španjolskoj”, promrmljao je Jack Lee svojoj mlađoj sestri Lauri. “Zašto ti stojiš pokraj klizališta i drhtiš od hladnoće?”

“Zato jer sam juniorska zvijezda!” rekla je Laura s osmijehom. “Genijalka na ledu!”

Jack je zakopčao jaknu do brade.

“Tko to kaže?”

“Mama.”

Laura je nestrpljivo čekala da klizalište bude zatvoreno za javnost kako bi započeo njezin privatni trening s Verom Mozer, a Jack je namjeravao otići igrati mali nogomet. Njihova je mama kasnije trebala doći po nju.

“Gdje je Patrick?” upitao je Jack.

“Ne brini, doći će.”

Laura je gledala djecu na ledu. Jurili su po ledu poput demona, oko odraslih koji su teturali i padali kao čunjevi. Nekoliko starije djece uvijekbavalo je okrete i vrtnje, shvaćajući klizanje nešto ozbiljnije.

“Patrick nikada ne kasni”, dodala je.

Jack je pogledao prema ulazu, opazio Laurinog visokog, ozbiljnog plesnog partnera i pozvao ga.

“Hej, Patriče, ovamo!”

Tada je mogao odmagliti.

Patrick im je prišao. Na sebi je imao tanku podstavljenu jaknu i šal omotan visoko oko vrata.

“Hej”, tiho je rekao.

“Gdje su tvoji?” upitao je Jack.

“Mama i tata? Dovezli su me i otišli u banku. Vratit će se za nekoliko minuta.”

“Dakle, ja mogu otići?”

Laura i Patrick su kimnuli. Laura se nasmiješila opazivši kako je još jedna odrasla osoba tresnula. Sredovječna je žena vrisnula kad je izgubila ravnotežu i pala na stražnjicu.

“Ups!”

“Nemoj se smijati!” Patrick je zagrizao usnu i okrenuo glavu.

“Pala je! Ustala je i otresa led sa sebe... ups, opet je pala!”

Jadna je žena naposljetku uspjela doći do ruba klizališta i uhvatila se za ogradu.

“Zašto kod kuće ne gleda televizor i ne plete vunene kapice za unuke?”

“Lauro!” Patrick je odmahnuo glavom, bilo mu je drago kad je sirena označila da klizači moraju sići s leda. Laura se tada barem neće moći smijati starijim ženama.

“Razvedri se!” rekla je Laura smiješeći se i mahnula djevojkama iz škole koje su silazile s leda. “Hej, Georgina, hej, Abi!”

“Jesi li došla na trening?” upitala je Abi sagnuvši se kako bi izula klizaljke.

“Da. Zašto?”

“Pa, mislila sam da nam se možda želiš pridružiti u kafiću.”

“Hvala, voljela bih, ali preda mnom je važno natjecanje. Moram vježbati vrtnju na jednoj nozi!”

“Jadnice!” s osmijehom je rekla Abi. “Kamo putuješ ovaj put?”

“U Montreal, za nešto manje od mjesec dana.”

“U Kanadu?” Abi je zinula. “Vau!”

“Juniorsko grand prix natjecanje”, dodao je Patrick. “Mogli bismo osvojiti medalju ako se potrudimo.”

Georgina je povukla prijateljicu za ruku.

“Hajdemo, umirem od gladi!”

“Pa, sretno!” rekla je Abi Lauri i Patricku. “Vau, Kanada... super!”

“Lauro, u trećem dijelu moraš više istegnuti nogu i stopalo!” Verinom oštrom oku ništa nije moglo promaknuti. “Patriče, bio si preblizu rubu prilikom sinkroniziranog zamahivanja nogom!”

“Oprosti!” Laura je tiho rekla partneru. Sat vremena trenirali su bez prestanka i koncentracija joj je počela popuštati. “Obavezni program baš ne volim.”

“Ipak ga moramo usavršiti”, ustrajao je. “Hajdemo ponoviti još jednom.”

Zauzeli su položaj na sredini praznog klizališta. Trenerica ih je gledala s ograde.

“Ovaj paso doble je vrlo zahtjevan”, viknula je. “Morate plesati točno po taktu i održavati latinoamerički duh, a istodobno pravilno izvoditi

vrtnje na jednoj nozi i glatko podizanje. U redu, pokušajte ponovno!”

Laura je začula glazbu. Opazila je Patrickove roditelje iza Vere, a zatim im se pridružila njezina mama. Znala je da se uz takvu publiku mora pribitati. Istezanje noge i stopala! Podsjetila se. Sinkronizirano zamahivanja nogom!

Zaplesali su. Ritam je bio složen – brz i dramatičan, a ako izgubiš ritam, sve se pokvari.

“Lauro, stopalo ti je bilo opušteno u onom dijagonalnom dijelu; Patriče, prejaka rotacija prilikom doskoka onoga odbačenog dvostrukog rittbergera!”

Vera je ponovno opazila čak i najmanju pogrešku te vikala preko leda. To biste i očekivali od žene koja je u umjetničkom klizanju osvojila zlatnu olimpijsku medalju. Ne dopušta ni najmanju pogrešku.

Laura je uhvatila Patricka za ruke prije još jednog podizanja, ubrzali su kako bi uzeli zalet, a ona je tada raširila ruke dok ju je podizao u zrak. Svjetla su se pretapala dok ju je Patrick vrtio, sjetila se da mora istegnuti nogu i stopalo, osjetila je kako se spušta i kako su joj klizaljke dodiruju led.

“Dobro!” viknula je Vera.

Laura je pogledala svojega partnera u oči i nasmiješila se. Nedvojbena pohvala slavne bivše šampionke - vau!

Pri sljedećem su okretanju uskladili pokrete nogu, a potom zauzeli dojmljiv završni položaj, raširili ruke i izvili leđa unatrag poput španjolskih toreadora.

“Uh!” dahnula je Laura.

Uspravila se iz zahtjevnog položaja i kratko mahnula mami.

“Patriče, mislim da smo sve izveli besprijevano!”

On je veselo kimnuo, a sive su mu oči pritom blistale. Kad je s Laurom krenuo prema Veri kako bi čuli ocjenu, mahnulo je mami i tati.

Trenerica ih je strogo pogledala ispod svoje krznene kape, stojeći s rukama u džepovima i cokćući jezikom.

“Nije loše”, polako je rekla svojim grubim naglaskom. “Ali nije najbolje. Hajde, ponovite!”

DRUGO POGLAVLJE

“Pročitaj mi priču!” Laurina mlađa sestra Imogen bacila se na kauč pokraj nje i gurnula joj veliku slikovnicu pred nos.

“Ne sada, Immy, umorna sam.”

Uz to ju je i boljela ozljeda koju je zadobila uslijed pada pri kraju posljednjega treninga. Ona i Patrick nisu precizno uskladili podizanje pa je tresnula na led kao da je pala brzinom od pedeset kilometara na sat. U ovom je trenutku željela samo piti toplu čokoladu i gledati televiziju.

“Moooolim te!” preklinjala je petogodišnja Immy s tužnim izrazom na licu. “Priča je o divu kojega jako boli glava - pogledaj!”

“I mene jako boli glava!” rekla je Laura s uzdahom te popustila i uzela slikovnicu. “Div George jednoga se jutro probudio s divovskom glavoboljom”, čitala je dok je Immy gledala slike. “Ustao je iz svojega divovskog kreveta i obuo svoje divovske papuče... “

“...i popio divovsku tabletu protiv glavobolje te zauvijek sretno živio!” promrmljao je Laurin mlađi brat ustima punim žitnih pahuljica. Prišao im je i oteo slikovnicu. “Prestani s tim divovskim stvarima, Lauro, pokušavam gledati televiziju!” Immy je počela vrištati i odjurila požaliti se tati. Jack je uzeo daljinski upravljač i prebacivao programe sve dok nije pronašao nogomet.

“Sretne obitelji!” s osmijehom je rekla

Laura, ispružila se na kauču i opipala podljeve.

U mislima je analizirala program koji će sutra vježbati s Patrickom - ujednačenu i laganu salsu koja prelazi u sporiju rumbu, a potom opet salsa. Bude li imala sreće, ozljede je neće jako boljeti.

“Joj!” zastenjala je pritisnuvši bolno mjesto.

Immy se tada vratila skakanju po kauču, a Jimmy se s Jackom svađao oko daljinskog upravljača.

Ako padnemo prilikom onoga podizanja u luku, morat ćemo ustati i nastaviti klizati! podsjetila se Laura, ustala s kauča i počela tiho izvoditi pokrete programa poput šašavog pantomimičara. I ne kližemo kroz glazbu već pratimo ritam!

“Daj mi daljinski!” viknuo je Jimmy.

“Gol!” zagrmio je Jack podižući šaku u zrak.

Tony Lee zakoračio je u kaos.

“Zaboga!” promrmljao je.

Jedna kći uništavala je kauč. Druga je mahala nogama kao da je sišla s uma. Dječaci su prijetili da će doživotno osakatiti jedan drugoga.

“Čudo je da itko preživljava u ovoj kući!”

Okrenuo se i nestao u svojoj radnoj sobi.

“Večera!” doviknula je mama iz kuhinje. “Immy, Jimmy, Lauro, Jack - dođite jesti!”

Laura se opustila tek kad je te večeri legla u krevet. Na nogama je bila od šest sati ujutro, od ranojutarnjeg treninga, nakon kojega je bila u kupnji s Abi; nakon kupnje je odvela Immy u park, a zatim je uslijedio poslijepodnevi trening s Verom. Ali, to je bio normalan ljetni dan za Lauru - skakanje s jedne aktivnosti u drugu, sanjarenje o Montrealu.

Možemo osvojiti medalju! Rekla je samoj sebi ispod pokrivača, zagledana u mračan strop. Istina je da moramo biti bolji od Amerikanaca i Talijana, da i ne spominjem kanadske i ruske parove, ali je sadržaj našega programa sjajan, zahvaljujući Veri, pa o Patricku i meni ovisi hoćemo li u sljedeća dva tjedna usavršiti tehniku!

Premda se Laurino tijelo napokon odmaralo, um se nije mogao isključiti. Ne mogu vjerovati da idem u Kanadu! Da, vidjela sam je na televiziji - snijeg na Stjenjaku i sve prirodne ljepote. I već sam bila posvuda - u Bugarskoj i u Češkoj, i mnogo puta u Londonu, koji je čudesan. Ali još nisam bila u Montrealu!

Laura je čula kako se njezin tata uspinje na kat i usput gasi svjetla. Čula je kako se vrata spavaće sobe otvaraju i zatvaraju.

Spavaj! rekla je samoj sebi, ali nije mogla zaspati. Možda osvojimo medalju! pomislila je u mentalnom kovitlacu. U Andori smo bili četvrti, odmah iza Talijana. Naša tri programa ovaj put su bolja. Uvjerena sam da možemo osvojiti medalje budemo li klizali dovoljno dobro! A i ako ih ne osvojimo, nikom ništa!

Laura je neko vrijeme nepomično ležala, pokušavajući zamisliti taj događaj u Montrealu. Vidjela je parove klizača u sjajnim kostimima - neke u grimizno-zlatnim, neke u svijetloplavim, neke u bijelo-

srebrnim, a neke u tirkizno-ljubičastim. Vidjela je kako blještava svjetla obasjavaju bijeli led, čula je kako započinje njezina i Patrickova glazba...

Čak i ako ne pobijedimo, doista ćemo se lijepo provesti, rekla je samoj sebi. Klizat ćemo kako najbolje znamo i zabavljat ćemo se. Dakle, što može biti bolje od putovanja u Kanadu s Verom, posljednjih treninga i tada izlaska pred sve one ljude?

To je pitanje lebdjelo u tami.

Ništa! odgovorila je i okrenula se, napokon spremna zaspati. Ništa na ovom svijetu nije bolje od izlaska na led s Patrickom i klizanja do našega sna!

“Ponovite taj slijed koraka”, rekla je Vera. “Patriče, desna ti je noga i dalje slabija od lijeve. Lauro, trebala bi se više približiti Patricku!”

Salsa! Ljuljanje bokovima, izvijanje leđa i brzi pokreti ruku. Laura je plesala uz glazbu, izvodeći složenu kombinaciju koraka na ledu. Toga je jutra bila umorna jer je loše spavala, ali je u treniranje ipak uložila svu energiju koju je posjedovala. Ako namjeravaš nešto učiniti, daj sve od sebe - da-da-du-da!

“U redu, dođite ovamo”, pozvala ih je Vera kad su završili slijed.

Laura je pustila Patrickovu ruku i glatko otklizala do ograde.

“Zakasnila si s drugom vrtnjom”, promrmljao je Patrick kližući za njom.

Laura se namrštila. Bila je uvjerenjena da nije zakasnila.

“Ne, ti si uranio”, promrmljala je.

U posljednje su se vrijeme znali tako porječkati. On joj je neprestano prigovarao, a ona je bila previše ratoborna da bi prešla preko toga.

“Ti si zakasnila”, ponovio je i stao pred Verom.

“Patriče, ne brzaj prije glazbe”, rekla mu je trenerica. “I pokušaj ostaviti dojam kao da se zabavljaš!”

Patrick je spustio glavu i pokušavao doći do daha. Laura je šutjela, ali je pomislila: Rekla sam ti!

“Slušajte”, nastavila je Vera, a dah joj se maglio na hladnom zraku. “Salsa mora biti zabavna za izvođenje i za gledanje, a ako nije, zaboravite je. A kad usporite s rumbom, kad se začuje truba, morate pogledati jedno drugo i klizati kao da ste zaljubljeni!”

Laura je promatrala Patrickovo lice. Porumenio je i nakašljao se kao da pročišćava grlo. O, ne, 'zaljubljenost'. “

“Patriče, slušaš li me?”

“Da”, promrmljao je, a izraz njegova lica otkrivao je želju da se led otopi i proguta ga.

Razvedri se! Laura je obuzdavala smijeh. Vera ti nije rekla da ti se ja moram sviđati u stvarnom životu! Ta je zamisao oslobodila smijeh nelagode. Pa, zajedno kližemo od osme godine!

“Nemoj se sramiti”, nastavila je trenerica svojim dubokim, ruskim glasom. “Uživaj!”

“Hoćemo li ponoviti?” zategnuvši rep i pričvrstivši pramenove tamne kose, Laura je bila spremna.

Vera se zagledala u Patricka.

“Ne, predahnut ćemo. Dođite sjesti!”

Sišli su s leda, sjeli na klupu i poslušali treneričine savjete.

“Lauro, danas izgledaš umorno. Moraš se naspavati. Patriče, ti kližeš s teretom cijeloga svijeta na ramenima. Idi i zabavljaj se.”

“Radije bih još malo vježbao”, rekao je sjedeći pognut prema naprijed, raširenih koljena i sklopljenih ruku. Oči su mu odražavale zabrinutost. “Pred nama je manje od četiri tjedna.”

“Muči li te nešto?” Vera je naslutila problem pa je, kao i uvijek, prešla na stvar. “Reci mi. Je li problem u tvom ocu?”

Patrick je duboko udahnuo.

“Gnjavi me kod kuće”, priznao je. “Neprestano me opominje - više vježbaj, jedi kako valja, jačaj mišiće, bla bla!”

“Vau!” Laura je pomislila na svojega tatu - koji je toliko opušten da bi se mogao prevrnuti. Ako ju je itko gurao prema uspjehu, bila je to njezina mama.

“Tvoj otac je u pravu”, potvrdila je Vera. “Sve je to važno. Ali, moraš imati život i izvan klizanja. Idi u kino, opusti se.” Laura je razrogačila oči u iznenađenju. Je li dobro čula?

“Doista to mislim”, rekla je Vera gledajući je i shvativši kako je vrijeme da se klizalište otvori za posjetitelje. Skinula je svoju veliku krznenu kapu i otkrila vlasi plave kose. “Dakle, svi želimo medalju u Montrealu više od svega u životu. Želimo otići onamo i pokazati da smo najbolji, zar ne?”

Laura i Patrick su kimnuli, opazivši da prvi klizači izlaze na led. Laura je vidjela Abi i mahnula joj.

“Dobri smo”, nastavila je Vera. “Cijeloga smo ljeta marljivo trenirali. Imamo sjajan program.”

Podizanja četvrte razine, koraci po serpentini, kombinirane piruete... Laura je bila uvjerenjena da će sve to zadiviti suce u Montrealu.

“Ali Patriče, ti se ne zabavljaš. A prejak pritisak stvara pogreške.”

“Pa, može li mi netko reći kako da se opustim?” promrmlijao je opazivši mamu i tatu u daljini i ustavši s klupe.

“Dođi k meni jedno poslijepodne!” našalila se Laura. “Moj brat Jack poučit će te izležavanju bez problema!”

Patrick se nije nasmiješio. Umjesto toga je izuo klizaljke i pošao prema svojim roditeljima.

“Hmm”, rekla je Vera odmahujući glavom. “Taj dečko!”

“Znam”, složila se Laura. Previše je ozbiljan, previše ukočen.

Pogledala je klizalište, tada već prepuno ljudi koji su se zabavljali. Istina je da su neki od njih jedva znali otklizati koji korak, ali su se smijali dok su padali i dok su ih prijatelji podizali na noge.

“Vidimo se sutra ujutro, rano”, rekla joj je Vera i krenula prema izlazu.

“Vidimo se”, odgovorila je Laura.

Gledala je kako majušan dječčić juri po ledu, a za njim njegov zabrinuti tata. Zatim dvije zanimljive djevojke njezinih godina, zgodne i svjesne toga u uskim majicama jarkih boja, pravile su se važne pred dječacima. Bučna skupina klizala je iza njih cijeli krug, a tada se jedan dječak odvojio i odlučio se također praviti važan. Ubrzao je kako bi stigao do čistine te započeo piruetu, najprije polagano, a zatim je, prekrživši ruke na prsima, sve više ubrzavao.

Vau! pomislila je Laura. On zna klizati!

Dječak, kojemu je bilo trinaest ili četrnaest godina, završio je piruetu i krenuo ususret dvjema djevojkama te se usput nekoliko puta okrenuo. Smijao se i zvao svoje prijatelje, koji su se nagurali i šalili.

“Hej, Scotte!” viknuo je jedan. “Pokaži Alexi i Hanni onu hip hop stvar!”

Dječak se nasmijao i počeo zamahivati rukama te nogama hvatati ritam.

“Napuhanac!” rekla je prva djevojka zabacujući kosu unatrag.

“Scotte Yorku, uopće nisi zanimljiv!” narugala se druga.

Ne bih rekla, pomislila je Laura gledajući ga znalačkim okom. Rekla bih da je super. Dobar ritam, ujednačeni koraci.

Dječak je slegnuo ramenima, još se jednom okrenuo i otklizao u gomilu.

Laura je gledala kako nestaje - visok, sportski građen dječak kratke crne kose, u super majici i trapericama.

“Jedno je izvjesno”, s uzdahom je rekla Laura pomislivši na Patricka i krenula. “Taj hip hop dečko se zna zabavljati!”

TREĆE POGLAVLJE

“Je li sve u redu?” upitala je Laurina mama rano sljedećeg jutra.

Helen Lee je u proljeće, ljeto, jesen i zimu svakoga jutra, osim nedjelje, ustajala u pet sati kako bi Laura na vrijeme stigla na klizalište. Nekako je uspijevala biti vedra i vesela čak i u to doba dana.

“Da, spremna sam”, rekla je Laura progutavši posljednji zalogaj prepečenca i još jedan brzi gutljaj narančinog soka.

“Tony, pobrini se da Immy ustane na vrijeme za liječnički pregled u devet!” viknula je Helen prema katu. “Ide na pregled ušiju, sjećaš se? A Jacka potjeraj van u se-dam jer mora raznositi novine. Oh, Jimmy ide k Adamu. Njegova mama kaže da ga dovezeš u pola deset..”

Iz spavaće sobe nije bilo odgovora, ali je Laura znala da će njezin tata nekako uspjeti obaviti sve to. Sjela je u automobil, spremna odrijemati putem do klizališta.

“Kako se osjećaš?” upitala ju je mama dok su se vozile pustim ulicama.

“Dobro.”

“Nisi previše napeta zbog grand prixa?”

“Nisam.” Z-z-z-z-z.

“A Patrick?”

“Patrick je Patrick - znaš.”

“Što Vera misli, kakvi ćete biti u Montrealu?”

“Ovisi.” Z-z-z-z-z. “Mama, dosta je s pitanjima - pusti me da spavam, može?”

Laura je zadrijemala i začas su stigle na prazno parkiralište, na kojemu je samo sinoćnje smeće raznosio vjetar, a dva su goluba kljucala ostavljeni obrok iz resto-rana. Divno!

“Hoćeš li ostati ili ideš?” upitala je mamu.

“Ostat ću”, Helen joj je pružila njezinu sportsku torbu. “Danas radim od podneva. Rado bih vidjela kako se slažete.”

“Mama, odlično se slažemo!” pobunila se Laura. Tog joj jutra nije bio potreban dodatan pritisak zbog činjenice da je mama gleda.

“Nadam se da se ne pretvaraš u Patrickove roditelje!”

Helen se nasmijala.

“Recite mi, Vero, trudi li se Laura onoliko koliko bi trebala?” oponašala je visoki glas gospođe Cole.

“Da, dobro!” Laura se nasmiješila, ušla na glavna vrata i pošla se presvući, začesljala je kosu od lica, te navukla čarape i odjenula crvenu majicu i suknju za treninge.

Stavila je klizaljke pod ruku i krenula prema klizalištu.

Patrick je do tada već stigao, ovaj put bez mame i tate. Vera je također čekala.

“Hej”, rekla je Laura i brzo obula klizaljke. “Jesi li dobro?” upitala je Patricka.

Patrick je kimnuo.

“Pomalo sam umoran”, priznao je. “Noćas nisam dobro spavao.”

“Ni ja.” Laura je opazila grč na njegovu licu i zaključila da je još uvijek napet.

Prišla im je Vera.

“Mislim da bismo se danas trebali usredotočiti na rumbu za slobodni dio programa. Hajde, krenite.”

“Ups, taj me dio zabrinjava”, priznala je Laura.

To je bio navodno romantični dio u kojemu su ona i Patrick trebali biti zaljubljeni golubići.

“Tebe zabrinjava!” s uzdahom je rekao Patrick. “Mene je tata danas već gnjavio - ne kližem dovoljno brzo, ne bacam dovoljno visoko, bla bla bla!”

Laura se nasmiješila.

“Da, sličan je Veri - nikada ništa nije dovoljno dobro!”

Njihova je trenerica s druge strane klizališta razgovarala s njezinom mamom.

“Pa, tada ti je bolje da se potrudiš”, rekla je kad su krenuli na led.

Stani na sredinu klizališta, primi Patricka za ruku, čekaj da glazba počne. Zrači samopouzdanjem!

S prvim taktovima rumbe poletjeli su preko leda. Dvije su se žene približile ogradi kako bi bolje vidjele svaki pokret.

“Jesi li dobro?” promrmljala je Laura.

Patrick je kimnuo, napetog i blijedog lica.

Uхватite se za ruke i ubrzavajte kližući naprijed. Klizite što bliže ogradi, uhvatite se u širokom luku i pripremite za podizanje!

Noževi njihovih klizaljki rezali su glatku, blistavu površinu leda, podižući hladan bijeli prah. Klizali su brzo, a Patrick se pripremio za podizanje Laure na desno rame. Laura je osjetila kako se podiže visoko u zrak, raširila je ruke, izvila leđa i poletjela.

Helen Lee je iza ograde pljeskala podizanju, a Vera je bilježila.

Spusti se lagano, bez doskoka, zadrži ravnotežu, pričekaj da te Patrick stigne... Uspjeli smo!

Zahtjevno podizanje je pravilno izvedeno. Laura se mogla opustiti.

Glazba je i dalje svirala; oglasila se truba, polagana i tugaljiva. Ali, Patrick je kasnio za pola takta i klizao je malo iza nje.

Umoran je, podsjetila se Laura pričekavši da je sustigne prije no što pojure u sredinu klizališta i istodobno izvedu dvostruki okret. A zatim podizanje.

Nema problema, mi to možemo! pomislila je. Izveli smo to već tisuću puta!

Patrick je morao još jednom iskoristiti njihovu brzinu kako bi je podignuo. Bacio ju je u zrak, u visoki okret i brzo klizao blizu ograde, gdje je stajala njihova trenerica. Štoviše, bio je toliko blizu da je zadnji rub njegove lijeve klizaljke udario o metal ograde.

Laura je čula udarac kad je doskočila. Okrenula se i vidjela da njezin partner svim silama pokušava održati ravnotežu. Raširio je ruke, nagnuo se unatrag, a njegove su klizaljke strugale led. Tada je izgubio ravnotežu i srušio se na ogradu, a potom na tlo, dok su visoki tonovi trube i dalje svirali.

Pao je! Ne ustaje kako bi nastavio. Ne miče se! Laura je u trenu prekinula izvođenje programa i otklizala do Patricka.

“Što se dogodilo?” viknula je sagnuvši se nad njega.

“Koljeno!” zastenjao je potpuno blijed, usana iskrivljenih u boli.

“Budi miran, ne miči se!” viknula je Vera izašavši na led. Pogledala mu je koljeno i odmahnula glavom. “Iščašio si ga”, rekla mu je. “Moramo te odmah odvesti u bolnicu.”

Laura je čučnula na led pokraj njega.

“Ne brini, sve će biti u redu”, šapnula mu je kao da time može zadržati njihov san.

“Što je s Montrealom?” dahnuo je Patrick, a izraz njegova lica i dalje je otkrivao bol.

Da, Svjetsko juniorsko prvenstvo - Patrickova i moja velika prilika! Laura je zabrinuto pogledala trenericu. Vera je uzdahnula i rekla im istinu.

“Možete ga zaboraviti”, rekla je neumoljivo. “Patriče, odmah ti mogu reći da ova ozljeda neće zacijeliti na vrijeme!”

Helen Lee nazvala je Patrickove roditelje, gospodina i gospođu Cole, koji su na klizalište stigli upravo u trenutku kad je vozilo hitne pomoći odvezlo njihova sina u bolnicu. Našli su se na praznom parkiralištu, gdje su Laura i Vera gledale kako bolničari odnose nosila.

Gospođa Cole odmah je pojurila k sinu, dok je gospodin Cole prišao Veri.

“Koliko je loše?” upitao je.

“Prilično loše.” Vera je bila direktna, kao i uvijek. “Morat će rendgenski snimiti koljeno i vratiti zglob u normalan položaj.”

“Koliko će vremena trebati da se oporavi?”

Vera je slegnula ramenima.

“Ne znamo koliko su ligamenti oštećeni. Osim toga, možda je i kost puknula.”

Laura je zadrhtala kad su se vrata vozila hitne pomoći zatvorila. U mislima je ponovno proživjela trenutak nezgode i žarko poželjela da se život može vratiti do određene točke prije no što je pošlo po zlu i tada krenuti ispočetka.

Gospodin Cole odmahivao je glavom u nevjerici, a tada je pogledao Lauru.

“Tko je kriv za to?”

“Nitko nije kriv, gospodine Cole”, odlučno je rekla Vera. “Patricku se dogodila nezgoda i to je sve. To se događa u klizanju.”

“Nije se moglo dogoditi u gorem trenutku”, požalio se Patrickov otac kad mu je supruga prišla kako bi razgovarala s njim.

“Moramo ići za vozilom hitne pomoći”, rekla je suprugu.

“Idem i ja”, odlučila je Vera te se nabrzinu pozdravila s Laurom i Helen. “Silno mi je žao zbog ovoga”, tiho je rekla, prvi put odustavši od strogog držanja i pokazavši emocije. “Mnogo sam očekivala od Montreala i moje Laurice!”

Laura je prvi put osjetila da joj naviru suze. Šmrknula je kako bi ih suspregnula.

“I ja”, promrmljala je.

Čudno je ono što se dogodi kad se san raspline - ostane ti šok i osjećaj praznine sve dok ti netko kaže da mu je žao. Tada poteku suze.

“Dođi”, rekla joj je mama uzimajući je za ruku. “Idemo kući.”

“Bit će još prilika”, rekao je Tony Lee svojoj kćeri.

Laura je cijeli dan tugovala, a prije ručka je primila vijest iz bolnice i doznala daje Patrickov iver slomljen i pomaknut.

“To je to”, rekla joj je mama prije no što je krenula na posao. “Najmanje tri mjeseca neće biti spreman za klizanje.”

To je to. Gotovo. Kraj priče. Laura se vukla iz sobe u sobu, ne obazirući se na Immyne zahtjeve da igraju Twister. Poslijepodne joj je prošlo u maglovitoj ošamućenosti.

Ali, tada je njezin tata sjeo pokraj nje i pokušao je ohrabriti.

“Slušaj, dušo, znam da te ovo boli. Silno si se veselila odlasku u Kanadu i nadala osvajanju medalje. Ali, život se katkad ne odvije onako kako želimo.”

Zašto? pomislila je Laura. Patrick i ja cijelu smo godinu vježbali za to. Nije pošteno!

“Lauro, slušaš li me?”

Kimnula je.

“Da, tata. Oprosti.”

“Kao što sam rekao, bit će drugih prilika. Pričekaj da Patrickova noga zacijeli, a tada počnite ispočetka.”

“Bit će prekasno”, rekla je s uzdahom. “Znatno ćemo pasti na ljestvici. Nitko nas neće čak ni pogledati kad sljedeći put uđemo u neko natjecanje.”

“Dakako da hoće. Vi ste vrlo daroviti klizači. To se nipošto ne može promijeniti.”

Laura je napokon uspjela podignuti pogled. Njezin otac nije imao naviku hvaliti je. Rekao je kako je to zato da se ne bi previše umislila.

“Doista to misliš, tata? Doista misliš da smo daroviti?”

Nasmiješio se.

“Itekako!”

“Vau! Odjednom se osjećam mnogo bolje.”

“Dobro.”

Tata ju je potapšao po koljenu i otišao provjeriti zašto Immy vrišti, do koljena u perju u svojoj spavaćoj sobi.

“Što se dogodilo s pokrivačem?” Laura je čula kako je pitao.

U redu, rekla je samoj sebi. Dosta samosažalijevanja! Što je s jadnim Patrickom? Da ne zaboravim — sutra ga moram posjetiti.

“Hej, loše vijesti o Patricku, mala!” rekao je Jack provirivši kroz vrata dnevne sobe. “Ali, gledaj to ovako - nema više ranojutamjnih treninga!”

Laura se uspjela nasmiješiti.

Nekoliko minuta poslije Jimmy je došao uključiti televizor. Pogledao je Lauru.

“Jack je rekao da cmoljiš jer ne ideš u Kanadu!”

“Ne cmoljim!” pobunila se, ustala i odalamila ga jastučićem. . . a ionako, tko kaže da ne idem?”

“Ne možeš ići ako nemaš partnera, tupavice!”

Laura se namrštila. Odjednom se poželjela suprotstaviti.

“Tko kaže da nemam partnera?”

Jimmy je povišio glas.

“Patrick je slomio nogu, blesačo!”

“Pa... možda pronađem novoga.”

“Da-da-di-da!” Jimmy je začepio uši. Laura je uvrijeđeno odjurila iz sobe. U redu, znala je da od Jimmyja ne može očekivati suosjećanje. Ali, hej, što je to rekla. Možda mogu pronaći novog partnera.

Laura je stala u hodniku i zamislila se. Novog partnera? Gdje? Kako?

Ne budi glupa — do Montreala je još samo mjesec dana. Kako mogu pronaći novog partnera?

“U blizini zacijelo postoji dečko koji zna klizati”, promrmljala je.

Hajde. Samo naprijed — izvedi čudo i pronađi ga!

Laura je odmahнула glavom kako bi se riješila glasa sumnje.

“Misliš da ne mogu izvoditi čuda? E, pa, vidjet ćemo!”

Dakle, pronaći ćeš čudo od djeteta, novoga, neotkrivenog klizačkog genija. Ali, kako će on na vrijeme naučiti program?

Ponovno je odmahнула glavom.

“Umukni!” rekla je napasnom glasu.

“Poznaješ me. Ako odlučim učiniti nešto, učinit ću to!”

“Razgovaraš sama sa sobom?” podbo ju je Jack preskačući po tri stepenice odjednom i nastavši u dnevnoj sobi.

“Što si naumila, Lauro?” upitao ju je tata stojeći s perjem prekrivenom Immy na vrhu stepenica.

Pogledala ga je s odlučnim sjajem u očima i uzela jaknu s vješalice.

“Idem na klizalište”, rekla mu je bez daljnjeg objašnjenja. “Ne brini, vratit ću se do sedam!”

ČETVRTO POGLAVLJE

Klizalište je u petak navečer uvijek bilo prepuno. Klizala su uglavnom djeca. Odraslih gotovo i nije bilo. Laura je stala u red za ulaznicu, nestrpljivo iščekujući da prođe kroz rampu i izađe na led.

“Volio bih jedan veliki hamburger kad završimo ovdje”, rekao je dječak ispred nje svojim prijateljima, a tada se osvrnuo i pogledao Lauru. “Hej, nisi li ti...?”

“Da, to je cura koja izvodi uvježbani program prije no što rulju puste na led”, rekao je njegov prijatelj.

Laura je slegnula ramenima i pokušala se udaljiti, ali su je tada svi počeli prepoznavati.

“Za što treniraš? Jesi li doista slavna?” pitala ju je djevojka u redu.

“Kako izvodiš sve one piruete?” pitala je druga.

Laura je napokon došla na red za plaćanje. Brzo je predala novac i prošla kroz rampu te odmah izašla na led, na kojemu ju je napustila sva nelagoda. Naposljetku, na ledu je bila nedodirljiva.

Neko je vrijeme klizala po glatkoj površini, vijugajući između drugih klizača, uživajući u prizorima i zvukovima, opuštajući se. Shvatila je kako joj je ugodno biti među ljudima, kako je sretna i bezbrižna.

Ali tada se sjetila zašto je došla. Ti si lovac na talente, podsjetila se. Ovdje mora biti netko tko super kliže. Dobro, možda nije istreniran, možda je ovdje samo radi zabave. Ali posjeduje istinsku nadarenost!

Kad se Laura počela osvrutati uokolo, njezine nade u čudo uskoro su splasnule. Prije svega, više je ljudi padalo no što ih je glatko klizalo. Neki bi izveli pokoji kolebljiv korak i izgubili ravnotežu, a drugi su teturali nešto duže i udarali o ogradu, nesposobni zaustaviti se. Prijatelji bi ih podignuli s leda i odvukli dalje.

Ha! Laura je namršteno klizala među nasmijanim skupinama djece. Gdje je onaj dečko kojega sam prošli put vidjela? Onaj kojega su zvali Scott? Mislila sam da će u petak navečer biti ovdje.

Ali nije opažala njegovu tamnu kosu i super majicu, a morala se jako usredotočiti kako bi izbjegla srušene klizače posvuda uokolo. Nakon pola sata bila je spremna odustati i krenuti kući.

“Pazi!” povik je začula odostraga i opazila da netko juri prema njoj.

Skrenula je kako bi izbjegla sudar. Dječak je izgubio nadzor i jurio je prema ogradi.

“Joj!” Laurino se lice zgrčilo u očekivanju naglog zaustavljanja.

“Uf!” dječak je udario u ogradu i ostao bez daha.

Uskoro su ga okružili prijatelji koji su ga podignuli i otresli led s njega.

“Ustani, Wille! ... Čovječe, jako si udario u zid! ... Možeš li disati? ... Wille, reci nešto!”

“Dobro, super - sve je u redu!”

Dječak je napokon ustao, a skupina se razišla, ostavivši upravo onoga koga je Laura tražila.

Scott je ovdje! Vau, ovo je moja sretna večer!

“Želiš li ostati ili otići?” upitao je Scott prijatelja pomažući mu preko leda.

Laura je krenula za njima pitajući se što joj je činiti.

“Ne, ostat ću. Dobro sam”, rekao je Will ne pridajući sudaru veliku važnost. “Samo mali tehnički problem s kočnicama, to je sve!”

Scott se nasmijao.

“Moraš se naučiti okretati, čovječe!”

“Pa pokaži mi.”

Laura je gledala kako je Scott krenuo naprijed.

“Ovako se to radi. Ne mogu ti točno reći - mislim da se moraš nagnuti na jednu stranu noževa i upotrijebiti težinu tijela. Zapravo nikada nisam razmišljao o tome.”

Nisi, ali to možeš izvesti bez razmišljanja! Pozorno ga promatrajući, Laura je bila uvjerenjena da je Scott rođeni klizač. Klizao je s lakoćom i posjedovao je izuzetnu sposobnost ravnoteže, gotovo kao da je rođen s klizaljka na nogama. Laura je dopustila da joj nada ponovno poraste.

“Pa, kako staneš?” upitao je početnik Will.

Scott mu je pokazao i rekao mu neka pokuša.

“To je pomalo nalik skijanju”, objasnio je. “Jesi li ikada skijao?”

Will je odmahnuo glavom.

“Igram sve s loptom”, priznao je, “ali na skliskoj površini sam gotov! Ma, daj, idem odavde. Hajdemo popiti nešto hladno.”

Dobro, to je to! odlučila je Laura. Sada ili nikada! Otklizala je do njih.

“Ovo bi moglo zvučati čudno”, počela je...

“Ni slučajno!” bilo je prvo što je Scott rekao.

“Zacijelo se šališ!” sa smijehom je rekao Will.

“Doista - potreban mi je novi partner!”

Laura je stajala u gužvi na ledu i pokušavala uvjeriti Scotta da misli ozbiljno.

“Ja se ne bavim umjetničkim klizanjem!” rekao joj je Scott.

“Dobro, ovo jesu klizaljke za umjetničko klizanje - posudio sam ih od tate. On je nekoć izvodio piruete na ledu. Ali ja ne. Da si me pitala za hokej, možda bih bio zainteresiran. Prošle sam zime mnogo igrao.”

“Umjetničko klizanje!” podrugljivo je ponovio Will.

“Slušaj, moj se partner ozlijedio. Scotte, neki dan sam vidjela kako izvodiš hip hop na ledu, a i danas sam te gledala - dobro kližeš!”

Scott je načinio grimasu i slegnuo ramenima.

“Da, sviđa mi se. Ali umjetničko klizanje?”

“Što je loše u tome?” upitala je Laura. “Bolje ti je da ga ne omalovažavaš. Moraš biti snažan da bi izdržao treninge - osobito podizanje partnerice.”

“Ne shvaćaš”, ubacio se Will govoreći u ime svojega prijatelja. “Scott voli nogomet. Igra sa mnom u podmlatku Uniteda.”

“Da, to je super”, nastavila je Laura. “I moj stariji brat je lud za nogometom.” Učinilo joj se da je opazila iskru zanimanja u Scottovim očima, unatoč onome što je Will rekao. “Ali, to će biti samo četiri tjedna tvojega života. Znaš, kao na televiziji - kad uzmu nekoga tko radi u uredu pa ga pretvore u opernog pjevača ili nešto i zavaraju stručne suce!”

“Četiri tjedna?” ponovio je. “A tada?”

“Tada letimo u Kanadu. Međunarodni juniorski grand prix u Montrealu. Potom povratak u školu, a ti možeš do kraja života igrati nogomet koliko god želiš!”

Nakon toliko pitanja i izrečenih sumnji zasjao je tračak nade.

“Montreal?” promrmljao je Scott.

“Čovječe, valjda to ne shvaćaš ozbiljno?” Will se narugao, uzmaknuo i odmahnuo glavom. “Ti si frajer. Ne baviš se umjetničkim klizanjem!”

“Ne dolazi u obzir!” Scott je odglumio odlučnost pred Willom. “I ne pomišljam pristati.”

“Dobro, super”, progundao je Will i odtetirao pridružiti se prijateljima.

Scott je stisnuo oči i ponovno pogledao Lauru.

“Kanada?” upitao je.

Laura je kimnula. Ostavši nasamo sa Scottom, osjećala je da bi ga mogla nagovoriti.

“Ako budeš dovoljno dobar. I ako se tvoji roditelji slože s tim.”

Laura je smatrala da bi joj u tome mogla pomoći klizačka prošlost Scottova oca. Promotrla je njegove klizaljke i opazila da su prilično dobro izrađene, što je govorilo da je njegov tata bio prilično ozbiljan klizač u svoje vrijeme.

“Moj tata će se složiti”, rekao joj je, potvrdivši njezinu intuiciju. “Mama više nije s nama.”

“U redu, dakle sada je samo pitanje hoćeš li biti dovoljno dobar.”

Scott je još neko vrijeme razmišljao.

“Moram li nositi hulahopke?”

Laura se nasmiješila.

“Ne.”

“Šljokice?”

“Ne moraš ako ne želiš” Da, popušta! pomislila je.

“Bez šljokica.” Scott je postavio granicu. “Tko će me poučavati? ...Ako pristanem!”

Laura je duboko udahнула.

“Ja za početak. A tu je i moja trenerica Vera Mozer. Osamdesetih godina bila je olimpijska prvakinja. Najbolja je.”

Scott je zamišljeno kimnuo.

“Vidio sam kako treniraš s njom”, priznao je. “Prilično si dobra.”

“Hvala. Dakle?” Nestrpljivo je iščekivala odgovor. Ovo bi mogao biti preokret!

“U redu, pristajem!” rekao je Scott. “Kad počinjemo?”

Subota, rano jutro. Na ledu su bili samo Laura i Scott. Glazba je odjekivala praznim klizalištem.

“To je paso doble”, Laura je rekla Scottu. “Slušaj ritam. Pomalo je složen, ali kad upamtiš, možeš načiniti dva koraka i zamahnuti desnom nogom, ovako.”

Scott je zijevnuo.

“Prerano je”, požalio se. “Trebao bih biti kod kuće, u krevetu!”

“Gledaj!” Laura je ponovno izvela korake. “Sada ti.”

Njezin je novi partner slegnuo ramenima i savršeno ponovio korake.

“Super.” Laura je bila iznenađena lakoćom kojom ih je izveo. “A sada dodaj zamah unatrag i okret od devedeset stupnjeva na desnoj nozi, ovako.”

Scott je pozorno gledao.

“Što radiš s rukama?”

“Glumim toreadora koji maše ogrtačem. Moraš ući u duh plesa.”

“Čovječe”, zavapio je Scott i nevoljko ponovio Laurine pokrete rukama.

“Prestani jadikovati. Nakon okreta se hvatamo za ruke i dijagonalno činimo pet koraka, a tada me moraš podignuti.”

“Hej, lakše malo!” Scott ju je teško pratio. “To podizanje - moramo li to odmah pokušati?”

Laura je odmahnula glavom.

“Zar izgledam bedasto? Nipošto ti ne bih dopustila da me podigneš dok ih ne uvježbamo u dvorani za vježbanje.”

“Tko je spomenuo dvoranu za vježbanje?”

“Ja. Večeras, nakon tvoje nogometne utakmice.”

Scott je izgledao poput dječaka koji mora ostati na dopunskoj nastavi.

“Moram li?”

Laura se nasmijala i kimnula.

“Za uspjeh se moraš potruditi”, rekla mu je. “Sjeti se Kanade. Sjeti se Montreala. A sada ponovno pokušaj dijagonalne korake!”

* * *

“Mrzim bolnice”, priznao je Patrick kad ga je Laura posjetila toga poslijepodneva.

Ležao je s gipsom na slomljenoj nozi, naslonjen na jastuke, blijed i vidno se dosađujući.

Donijela mu je grožđe, koje su zajedno jeli.

“Kako su tvoji roditelji primili sve ovo?” upitala je Laura vrpoljeći se na stolici.

Patrick se namrštio, doimao se uzrujano.

“Znaš...”

“Da, mogu misliti.”

Roditelji su ga vjerojatno nehotice gnjavili. Vjerojatno nisu sposobni prikriti razočaranje zbog toga što će propustiti Montreal.

“Boli li te noga?”

Kimnuo je.

“Zašto se to moralo dogoditi?”

“Znam, grozno.”

Laura se pitala treba li mu spomenuti Scotta, ali je odustala. Naposljetku, Patricku je bilo dovoljno teško.

“I ja mrzim bolnice”, priznala je zagledavši se kroz prozor, u redove parkiranih automobila.

“Hej, nisam toliko teška!” viknula je Laura kad ju je Scott pokušao podignuti, ali je pogrešno procijenio vrijeme i promašio. Noge su mu pokleknule i oboje su pali. Bila je subota navečer. Sastali su se u teretani u Laurinoj ulici. Scott je na sebi imao hlače trenirke i uobičajenu super majicu, a Laura je ispod majice imala dres.

“Pokaži mi ponovno”, rekao je Scott. “Čekaj. Ti načiniš tri koraka prema meni, ja savinem koljeno, ti mi se približiš, a ja iskoristim tvoj pokret da bih te podignuo na rame, a ti tada izvedeš umirućeg labuda. Je li tako?”

“Zaboravi umirućeg labuda. Ovo mora biti živahno, energično. Jesi li spreman?” Scott je duboko udahnuo i kimnuo. “Obećaješ da me nećeš ispustiti?” upitala je. “Ne želim ti preletjeti preko ramena i tresnuti na nos!”

Ponovno je kimnuo, a na licu mu se vidjela napetost. Savinuo je jedno koljeno u pripremi.

“Hajde!”

Laura se zatrčala i precizno stala na Scottovo koljeno. On ju je objema rukama obuhvatio oko struka i podignuo je na rame, gdje je ona uspostavila ravnotežu tako što je jednu nogu savinula, a drugu potpuno ispružila. Zabacila je glavu unatrag i raširila ruke poput ptice u letu.

“U redu, sada me spusti!”

Scott je zateturao i zamalo izgubio ravnotežu. Laura je pala na njegovo rame poput vreće krumpira. Scott je pokleknuo i spustio Lauru na pod.

“Nisi mi rekla kako da te spustim!” dahnuo je.

“Ups!” Laura se otkotrljala i skočila na noge, zategnula rep i poravnala majicu. Kad se sve uzme u obzir, trening nije bio osobito loš. Oboje su se silno trudili.

“Hej, kako je prošla tvoja utakmica?” upitala ga je čekajući da uspostavi ravnotežu.

“Pobijedili smo dva - nula.” Scott je bio dobro raspoložen, smiješio se nakon fujaska neuspješnog podizanja.

“Super”, s osmijehom je rekla Laura. “Možda bismo mogli ponoviti ovaj pokret!”

PETO POGLAVLJE

“Kako to da si toliko dobar sportaš?” Laura je upitala Scotta kad su uzeli stanku tijekom treninga sljedećeg jutra.

Obrisala je vlagu sa svojih klizaljki dok su sjedili u kafiću koji je gledao na prepuno klizalište. Scott je morao otići u podne kako bi na vrijeme stigao na poslijepodnevni nogometni trening.

“Moraš biti dobar u nečemu”, rekao je i slegnuo ramenima. “Iskreno rečeno, ne osvajam nagrade iz biologije i matematike, a moja učiteljica književnosti smatra da nikada neću napisati bestseler!”

“Ne mariš za to, zar ne?” Laura je već primijetila da je potpuno opušten. Doimalo se da ga ništa ne može uzrujati.

“Ne. To izluđuje mojeg tatu. Misli da bih se trebao više truditi. Općenito gledano, tata je super. Svake subote dolazi gledati kako igram nogomet - u dvije godine nije propustio ni jednu utakmicu!”

“Slaže li se s time da treniraš sa mnom?” upitala je Laura.

Scott je kimnuo.

“Kaže da živim onako kako je on oduvijek sanjao. Njegov stav je: Samo naprijed!”

“To je sjajno. Moju mamu klizanje zanima više nego tatu.” Laura je otpila gutljaj, kružeći stopalima i ramenima kako se ne bi ukočila. “Ona me tjera na natjecanja. Ali, oboje su zapravo prilično opušteni.” Za razliku od Patrickovih roditelja, koji su ga neprestano pritiskali.

Scott je kimnuo, zagrizao čokoladu i omotom naciljao najbliži koš za smeće. Pogodio je.

“Dakle, što te tjera naprijed? Mislim, govoriš mi da svakoga dana moramo ustati prije zore ako se želimo pripremiti za to natjecanje. To je za mene cijeli mjesec neispavanosti, ali ti zacijelo oduvijek živiš tako!”

“Od osme godine”, priznala je. Zamislila se. “Mislim da nastavljam samo zato jer to volim!”

“Ali, što točno voliš?”

“Ne znam. Što ti voliš u nogometu?”

“Hej, ja se samo zezam. Vjerojatno udaram loptu bolje od drugih.”

Laura je odmahнула glavom.

“Ne vjerujem u to. Mislim da duboko u sebi voliš tu igru. Ja sam na ledu potpuno sretna, kao da letim ili lebdim. Uživam u svakoj sekundi.”

Scott se nasmiješio.

“Možda.”

“Sigurno!” ustrajala je. “Plašiš se reći, ali VOLIŠ nogomet! Marljivo vježbaš, ulažeš i posljednji atom energije da bi igrao dobro - vidjela sam to u načinu na koji si rekao da ste pobijedili dva - nula.”

Scott je ustao i krenuo prema metalnim stepenicama.

“Možda”, viknuo je preko ramena. “Ali nemoj nikome reći da sam to rekao!”

“Vau, pogledajte Scotta!” začulo se kad su Laura i on izašli na led kako bi vježbali paso doble. “Hej, to nije hip hop, što je to?”

“Moramo istodobno zamahnuti nogom”, ponovila je Laura ne obraćajući pozornost na primjedbe. “A kad se okrenem i započnem piruetu, ti moraš klizati unatrag i ok-ružiti kako bi došao ispred mene.”

“Zaletjet ću se u nekoga, vidjet ćeš”, upozorio ju je Scott pogledavši preko ramena.

“Maknite mu se s puta”, rekao je neki dječak raščistivši prostor za njega i Lauru.

“Spremna?” upitao je Scott.

Laura je kimnula brojeći taktove glazbe. Jedan, dva, tri. Krenuli su koračajući po ledu i visoko podižući noge, a zatim su se okrenuli u suprotnim smjerovima. Laura je skupila ruke za piruetu. Scott je ubrzao unatrag i okružio kako bi došao pred nju.

“Jeste li vidjeli?” viknuo je Scottov prijatelj. “Dignuli su noge iznad glave. Ajme, čovječe!

“Dobro!” rekla je Laura i kimnula, uhvatila Scotta za ruku i nastavila klizati. “A sada pokušajmo podizanje.”

Pogledao ju je sumnjičavo. Podizanje su do tada vježbali u teretani, ali ga još nisu pokušali izvesti na ledu.

“Jesi li sigurna?”

Laura je znala kako nije vrijeme da stane, razmisli i uplaši se.

“Da, pokušajmo.”

“Tri koraka, a tada ti savineš desnu nogu prema prsima. Ja te uhvatim za struk i podignem na rame.”

“Tako je.”

“U redu, pokušajmo.”

Udaljivši se jedno od drugoga, znajući da su svi pogledi uprti u njih, Scott i Laura pripremili su se za podizanje.

“Jedan, dva, tri!” Laura je lupkala po boku kako bi odredila tempo, a tada je krenula. Kliži brzo, nadaj se da će te uhvatiti, iskoristi zalet, vini se visoko u zrak...

Scottovo je lice otkrivalo paniku kad je Laura ubrzala prema njemu. A tada je uhvatio njezin ritam, primio je u pravom trenutku i podignuo na rame.

“Uspjeli smo!” promrmljao je klizeći po ledu.

“Jeste li vidjeli?” gledatelji su zinuli u čudu. “Sjajno!”

Na klizalištu je zavladao oduševljenje, a neki su zapljeskali.

Scott je kližući spustio Lauru na led i uzdahnuo s olakšanjem.

“Jesi li dobro?” upitao ju je.

Laura je kimnula i nasmiješila se od uha do uha.

“Super!” rekla je. “Bilo je dobro. Znala sam da to možeš.”

“Da, naprijed Scotte!” klicala su druga djeca.

Samo se jedna osoba nije doimala sretnom, a to je bio Will, koji je u kafiću sjedio s prijateljem nogometašem i gledao Scottove i Laurine akrobacije na ledu.

“Što je naumio?” promrmljao je. “Scott mi je rekao da neće pristati na to. To nije dobro.”

“Zašto?” upitao je Charlie Stone. “Meni je izgledalo dobro.”

Will je odmahnuo glavom.

“Nije dobro, glupane. To je strašno.” Charlie se nije složio s time.

“Što je strašno u plesanju?”

“Nosiš par oštih noževa na stopalima pri brzini od osamdeset kilometara na sat?!” odbrusio je Will. “Ako im se dogodi nezgoda, Scott se može teško ozlijediti.” Dječaci su gledali kako Laura odvodi njihova prijatelja na stranu kako bi ga poučila i pripremila za sljedeće podizanje. Tada je Will ustao.

“Odlazim”, rekao je Charlieju. “Ako Scott Yorke želi uništiti svoje izgleda za karijeru u vrhunskom nogometu, baš me briga.”

ŠESTO POGLAVLJE

“Lauro, zbunjena sam.” Helen Lee te je večeri došla u Laurinu sobu. “Upravo je zvala Vera i rekla da se možete sastati sutra u sedam ujutro.”

“Dobro.” Laura se uvukla pod pokrivač i nastojala zvučati pospano.

“Ali, zašto si to tražila od nje?” Laurina mama očekivala je da će nakon Patrickove ozljede biti oslobođena obveze vožnje. “Ima li smisla nastaviti trenirati bez part-nera?”

Laura se uvukla dublje pod pokrivač. Nije nikome željela reći za Scotta sve dok ga Vera ne vidi i ne potvrdi da je dovoljno dobar za Laurinog partnera. Osjećala je da bi time urekla njihove izgleda.

“Mama, umorna sam!”

“Dakle, želiš da te odvezem?”

“Molim te, ako ti nije teško.”

“I ne misliš da bi se trebala opustiti - za promjenu raditi nešto drugo, preboljeti razočaranje zbog Montreala?”

Zijevni, okreni se, zvuči kao da napola spavaš.

“Ne, želim nastaviti trenirati.”

Helen je kimnula.

“U redu”, složila se i tiho zatvorila vrata za sobom.

“Pomalo sam zabrinuta za Lauru”, priznala je suprugu kad je sišla u prizemlje. “Zatvorena je i napeta. Mislim da teško prihvaća Patrickovu ozljedu.”

Laura je sutradan prva stigla na klizalište.

“Ostat ću i gledati ako želiš”, ponudila joj je mama izvadiвши njezinu sportsku torbu iz prtljažnika.

“Ne, hvala!”

Laura je požurila prema ulazu, iznad kojega je stajao ugašen neonski znak, a predvorje je bilo prepuno bačenih ulaznica. Namjeravala je razgovarati s Verom prije no što Scott dođe.

Vjerojatno će zakasniti, zabrinuto je pomislila. Scott nije od onih koji dolaze na vrijeme!

Zato je ostala kod ulaza, iščekujući treneričinu poznatu krznenu kapu i jarkoružičastu podstavljenu jaknu, koju je nosila cijele godine.

Vera je uskoro stigla svojim crvenim automobilom, izašla i krenula prema ulazu te se iznenadila vidjevši da je Laura ondje čeka.

“Zašto se nisi presvukla i pripremila za zagrijavanje?” upitala je.

“Željela sam vam objasniti nešto prije no što počnemo.”

Hodajući predvorjem, Laura je osjetila kako joj srce počinje brže kucati. Namjeravala je reći ono što čak ni njoj nije zvučalo uvjerljivo.

Vera je slegnula ramenima.

“Draga, u redu je ako želiš nastaviti trenirati bez Patricka. Divim se tvojoj predanosti - to je značajka prvaka.”

“Ne, nisam to željela reći...”

“Sama možeš napraviti mnogo toga. Bez njega možemo usavršiti tvoj rad nogu.”

“Ne, Vero, slušajte!” Laura je trčkarala kako bi sustizala treneričin dugačak korak.

Čula je kako se iza njih otvaraju vrata i pretpostavila da je Scott upravo stigao.

“Želim vam nešto reći.”

“Hej, Lauro!” viknuo je Scott. “Oprosti zbog kašnjenja.”

Vera se okrenula sa zbunjenim izrazom na licu. A tada se ponovno okrenula prema Lauri.

Laura je načinila grimasu. Nije trebalo biti ovako. Trebala sam sve pripremiti i uvjeriti je prije no što Scott stigne. Ali, Scott i Vera našli su se oči u oči.

“Vero, ovo je Scott Yorke. Scotte, ovo je Vera Mozer!”

“Ponovi!” rekla je trenerica u nevjerici.

Scott, Laura i Vera stajali su uz ogradu klizališta, pod blještavim svjetlima.

Prije no što je Laura stigla odgovoriti, Vera je podignula fino manikiranu ruku.

“Ne, zaboravite to. Mislim da sam upravo čula sljedeće. Lauro, ti želiš da Scott bude tvoj novi partner. Scotte, ti želiš da radim s tobom na programu i da te pripremam za Montreal.”

Laura je kimnula. Iza leđa je čvrsto stisnula palčeve.

“Znam da je pomalo neočekivano”, promrmijala je.

“Draga, želiš li da doživim srčani udar?” Vera je odmjerila Scotta od glave do pete i ponovno se okrenula prema Lauri. “Nemoguće!”

“U redu, nema problema, odlazim”, rekao je Scott, slegnuo ramenima i spremno se okrenuo. Nije mu se svidio pogled Vere Mozer, koja se čak doimala strožom od njegova nogometnog trenera.

Lauru je uhvatila panika.

“Ne, čekaj! Slušajte, Vero, niste vidjeli kako Scott kliže. Doista je dobar!”

“Što se mene tiče, može biti i genij.” Vera je odmahнула glavom i podignula obje ruke u znak neslaganja. “To je suluda zamisao, Lauro. Imamo samo četiri tjedna. To nipošto neće uspjeti.”

“Da, suludo je”, složio se Scott prihvativši lakši izlaz i krenuo prema predvorju.

Laura je potrčala za njim, a zatim odjurila prema Veri.

“Čak mi ne dajete priliku!” viknula je. “Vježbali smo cijeli vikend. Barem pogledajte što možemo!”

Vera se namrštila i pogledala Scotta koji se brzo udaljavao. A tada se zagledala u Lauru i opazila odlučnost koju je dobro poznavala.

“Misliš ozbiljno, zar ne?”

“Itekako. Dobar je, Vero. Igrao je hokej na ledu. Brzo uči.”

“Dobro je građen”, priznala je trenerica. “Visok je i jak za svoju dob. Rođeni sportaš.”

Ne obazirući se na njihovu raspravu, Scott je prošao kroz vrata i izašao iz zgrade.

“Molim vas”, preklinjala je Laura.

To joj je značilo više od ičega u životu. Vera je zabacila glavu i ponovno je polako uspravila.

“Idi po njega”, pristala je. “Da vidimo što zna.”

“Nemoj se bojati, dobro?” Laura je stajala sa Scottom na sredini klizališta.

Jedva ga je uspjela nagovoriti da se vrati i suoči s Verom.

“Čega bih se bojao?” rekao je s osmijehom samoomalovažavanja. “Samo ću napraviti budalu od sebe!”

“Paso doble - upamti ritam, kliži u skladu s glazbom i radi sve ono s rukama što sam ti pokazala.” Laura je sa srcem u petama čekala da Vera pusti glazbu.

“Da”, promrmlijao je Scott.

Strašna žena s krznenom kapom i dalje mu se nije sviđala.

Glazba je zaszvirala pa su glatko započeli s programom, precizno slijedili tempo i usklađivali svaki korak. Zajedno su zamahivali nogama i okretali se, zajedno izvodili piruete, a kad je Scott kleknuo na jedno koljeno kako bi nastavio piruetu, Laura je podignula nogu iznad njegove glave.

“Hm!” rekla je Vera stojeći uz ogradu. Scott i Laura klizali su držeći se za ruke. Bilo je vrijeme za korake i podizanje.

“Spreman?” tiho je upitala Laura.

“Mala, ovo je zabavno!” rekao je Scott s osmijehom.

Savršeno su izveli korake, a tada se Scott udaljio u širokom luku.

Tri koraka i gore, u zrak, vini se u savršenom podizanju!

Scott je donio Lauru blizu Veri i spustio je na led. Zajedno su izveli završne korake.

“Dakle?” upitali su zajedno.

Trenerica nije mogla prikriti čuđenje. Oči su joj bile razrogačene, a usta širom otvorena dok je gledala jedno, pa drugo. A tada je trepnula i počela ispočetka.

“Što mislite?” prenula ju je Laura.

Vera se nakašljala i odmahнула glavom, kao da se pokušava otresti onoga što je upravo vidjela.

“Ne mogu vjerovati”, rekla je.

“Pa, ostajem li ili odlazim?” upitao je Scott, opažajući komičnu stranu situacije, kao i uvijek.

“Nemoj se šaliti”, rekla mu je Vera. “Umjetničko klizanje je ozbiljno. Laura je svoje nade vezala uz tebe.”

“Oprostite.” Pognuo je glavu kako bi sakrio pobjednički osmijeh.

“Možemo li?” upitala je Laura. “Mislite li da možemo pripremiti Scotta za Montreal?”

Slavna je trenerica raširila ruke i podignula obrve prije no što je izustila presudu.

“Možemo pokušati”, napokon je rekla.

SEDMO POGLAVLJE

“Nitko nije rekao da će biti lako”, Laura je podsjetila Scotta.

Četiri su dana službeno trenirali s Verom, provodeći na ledu svaku slobodnu minutu. Mišići su ih boljeli, a tijela su im bila puna podijeva i sasvim izmučena. A tada su sjedili u kafiću, pogrbljeni nad toplom čokoladom i kolačima.

“Da, ali nitko nije rekao ni da će biti ovoliko teško.”

Dva dana prije Scott je doveo tatu da upozna Veru pa su se dogovorili za mjerenje i nabavu njegovih vlastitih vrhunskih klizaljki. Tada ih je imao na nogama i žuljale su ga.

“Teže od nogometnog treninga?” upitala je.

“Drugačije. Na nogometnom treningu si dio skupine, zabavljaš se. S Verom je svaka sekunda smrtno ozbiljna.”

Primjerice, toga mu je dana prigovorila tisuću puta: “Više podigni i ispruži lijevu nogu... pazi na držanje... kontroliraj stopala!”

“Nemoj dopusti ti da te Vera obeshrabri”, rekla je Laura čitajući mu misli. “Znam da se doima vrlo strogom, ali je super trenerica.”

“Više je nalik goniču robova”, požalio se. “Pretpostavljam da nikada ne kaže nešto lijepo, čak i ako umireš na ledu.”

Laura je upravo zagrizla veliki zalogaj kolača i nije mogla poreći to što je Scott upravo rekao, pa je neko vrijeme razmišljala o tome kako bi Scottu mogla pomoći prebroditi prvi tjedan. Počeli su s učenjem obveznog paso doblea, a potom su prešli na originalni program salse i rumbe.

“Gledaj to ovako”, rekla mu je, “ako preživiš četiri tjedna s Verom, putuješ u Kanadu.”

“Hej, možda ću moći pogledati hokej na ledu!” Oči su mu zaiskrile. “Super!”

“Osim toga, ondje možemo osvojiti medalju, upamti to!”

Istina je da su još morali prijeći visoku planinu prepreka, ali Laura nije odustala od nade barem u brončanu medalju.

Na njezinu žalost, razgovor su prekinuli Will, Charlie i još nekoliko Scottovih prijatelja. Okupili su se oko njih i pitali kako napreduju s treninzima.

“Hej, Scotte, kako napreduju tvoje piruete?” upitao je Will s užitkom gnjaveći prijatelja. Nije mu oprostio laž o tome da neće prihvatiti tu mogućnost ženskastog umjetničkog klizanja. “Jesi li već sredio baletni kostimić?”

Scott je šmrncnuo, a izraz njegova lica otkrivao je zbunjenost.

“Hajde, reci, koje su ti boje hulahopke?” podbadao gaje Will.

Izgledao je kao grubijan, raščupane, mišje smeđe kose, a gornja mu se usna spremno podizala u podrugljivi osmijeh.

“Mi ne plešemo balet, a dečki u umjetničkom klizanju ne nose hulahopke!” rekla je Laura ispravivši Willa. “Molim te, ostavi nas na miru!”

“Na vrhovima prstiju!” rugao se Will oponašajući baletana i nasmijavajući društvo.

Uz podijeve i padove, to je bilo previše za Scotta.

“Dovraga!” rekao je, odgurnuo stolac i otišao.

Nestao je u zaihodu, praćen smijehom svojih prijatelja. Laura se namrštila i gnjevno pogledala Willa, koji je sjeo nasuprot njoj.

“Hvala!”

Will je isturio donju usnu i slegnuo ramenima.

“Nema na čemu.”

“Ponavljam, ovo nije smiješno. I zašto Scott ne bi išao u Kanadu? Zašto mu to želiš pokvariti?”

Will je isprva porekao, ali kad se Scott vratio i odlučno se suprotstavio drugim prijateljima, te se odjednom uozbiljio pred Laurom.

“Razmisli”, rekao je nagnuvši se preko stola prema njoj. “Reci mi što se dogodilo s tvojim prvim parterom - Patrickom kakose-ono-zove. Doživio je nezgodu, nije li?”

Laura je stisnula oči i kimnula. Shvatila je kamo vodi ta priča.

“Čuo sam da je slomio iver.” Will se naslonio i polako odmahnuo glavom. “Što ako se to dogodi Scottu? Na čemu je tada?”

“Ne znam, reci mi.”

“Ostaje bez ugovora za juniorsku momčad Uniteda, a tome se nada na početku sljedeće sezone. Ako slomi nogu, gotov je!”

Laura je duboko udahнула i uzdahнула. Ustala je i otišla.

“Neće slomiti nogu!” promrmljala je. “Osvojit će medalju, vidjet ćeš!”

* * *

“Ravno, Scotte. Ne, nije dobro. Pokušaj ponovno!” Vera mu je neprestano prigovarala, cijeloga vikenda i početkom sljedećeg tjedna.

Laura je pokazivala pokrete, znajući da njezina mama stoji pokraj Vere i pažljivo prati što se događa.

“Pokaži mi još jednom?” zamolio je Scott Lauru.

Laura je izvela kombiniranu piruetu, stala i rekla Scottu neka pokuša.

“Ne shvaćam”, promrmljao je kad je završio, odmahujući glavom.

“Gledaj, nije teško.”

Ponovno je izvela pokret i gledala kako ga on izvodi. Scott se zateturao i doimalo se kao da mu se zavrtilo kad je stao.

“Nemamo cijeli dan!” viknula je Vera preko leda.

Premda je i u svojim najboljim trenucima bila nestrpljiva, doimalo se da rad sa Scottom čak pogoršava njezinu razdražljivu ćud.

Laura je primijetila da se njezina mama naginje i razgovara s trenericom.

“Da, reci joj neka malo ohladi!” promrmljala je.

Kimnula je kad je Scott napokon uspješno izveo piruetu.

“U salsi mora biti mnogo brzih pirueta”, objasnila je. “Ali, kad se navikneš na brzinu, sve je vrlo lako.”

“Lako je tebi reći!” Toga dana za njega nije bilo ni šale ni zabave. “Zar Strašna Žena nikada ne popušta?”

Laura je odmahнула glavom.

“Ali, zapravo je super. Stalo joj je.”

“Da, do toga da ponovno proživi svoju slavu tako što će nas natjerati da joj osvojimo zlatnu medalju”, progundao je duboko obeshrabreni Scott. “Mislim da joj zapravo nije stalo do nas.”

Laura je kliznula unatrag i kružila dok je Vera odlučivala što će sljedeće raditi. Namrštila se pomislivši na ono što je Scott upravo rekao i vratila se k njemu.

“To nije točno”, zaključila je. “Znam da se Vera doima strogom, ali...”

“Ledeno srce. Ledena kraljica!” ustrajao je Scott pogledavši dvije žene pokraj ograde.

“...Ali nije, ispod toga je dobra. Vidjela sam da jest. Znam da jest!”
Ozbiljan izraz Laurina lica izmamio je poznati osmijeh na Scottovo lice.

“Vjerujem ti!” rekao je sa smiješkom. “Baš ti vjerujem!”

Drugi tjedan treniranja nije bio lakši. Prije svega, Scott i Laura padali su više no uobičajeno. Klizaljke su im se sudarile prilikom koraka pa su pali i na leđima klizali po ledu. Tada je Scott izgubio kontrolu prilikom kombinirane piruete u salsi i povukao Lauru. I tako se nastavilo.

Osim toga, Verino se raspoloženje pogoršalo. Do kraja tjedna bila je toliko mrzovoljna da je čak i Laura pomislila kako je njezina zamisao pronalaženja novog partnera bila pogreška.

A tada, u petak navečer u pola jedanaest, kad su se Scott i Laura iscrpljeni srušili na klupu pokraj klizališta, zazvonio je Laurin mobitel, a na malenom zaslonu pojavilo se Patrickovo ime.

“Zdravo, Patriče!” rekla je nastojeći zvučati veselije no što se osjećala. “Kako si?” Scott se naslonio na red stolaca iza njega, ispružio noge i opustio ruke uz tijelo.

“...Da, dobro sam, hvala.” Laura je začas prepoznala prizvuk zabrinutosti u Patrickovu glasu.

“...Na klizalištu sam. Zašto pitaš?”

“U redu, Scotte, dostaje za danas”, rekla je Vera. “Idi kući, u krevet.”

Laura je neko vrijeme slušala glas iz mobitela, a tada je ponovno progovorila.

“...Da, to je istina. Kako si doznao? ... Ne, nisam to namjeravala sakriti od tebe... Ne, ne brini. Da, uskoro bih ti rekla...”

“Što je?” upitao je Scott, sretan jer ga je Vera ostavila na miru i otišla razgovarati s Laurinom mamom.

“...Doista, Patriče, ne radim iza tvojih leđa. I što god ti je tata rekao, ovo nije stalno. Ne... da. Žao mi je. Bok.”

Završivši razgovor, uzdahnula je i nagnula se naprijed.

“Dakle, to je bio Patrick!” progundao je Scott. Kad god se pomaknuo, zabolio ga je neki drugi mišić. “Zvuči kao da si u nevolji.”

“Trebala sam mu već reći da radim s novim partnerom”, rekla je Laura i ponovno uzdahnula. “Ali, čekala sam pogodan trenutak, a sada je njegov tata nekako doznao i iznenadio ga tom viješću.”

“Da, vjerojatno.” Scott se uspravio i usredotočio se. “Dakle, Patrick nije sretan zbog toga?”

Laura je odmahнула glavom. Bilo joj je vrlo teško zbog razgovora kojega je upravo obavila.

Nastupila je duga stanka tijekom koje su oboje zurili u pusto klizalište, a tada je Scott ponovno progovorio.

“Znaš što?” upitao je. “Mislim da ovo možda baš i nije tako sjajna zamisao.” Laura je pretrnula, ali je nastojala govoriti smirenim glasom.

“Ma, hajde”, rekla je. “Posjetit ću Patricka i uvjeriti ga da ga nisam odbacila. Naposljedku će se složiti.”

“Nije samo to. Mnogo je posla, a ja još nisam naučio obavezni dio. Sa slobodnim dijelom nismo još ni počeli.”

“Pred nama je još više od dva tjedna. Ti to možeš!” Laura je osjetila kako joj se želudac grči. Plašila se da je Scott na rubu odustajanja.

“A tu je i Strašna Žena”, promrmljao je. “Nije ugodno kad ti je ona za vratom iz dana u dan!”

“Mislim da te ne muče ni Patrick, ni rad, ni Vera”, izazvala ga je Laura. “Mislim da te zapravo muči Will!”

“Glupost!” Scott je ustao i uzeo klizaljke. Jako se naljutio na Lauru jer je prozrela njegova opravdanja i proniknula ravno u bit. Nipošto nije želio da mu se prijatelji smiju i rugaju. “Svejedno. Odlazim odavde!”

Laura je prišla mami osjećajući se kao da joj se svijet srušio. Scott ju je napustio. Nije imala partnera za Montreal.

Helen Lee pogledala je kćer i odvela je do automobila.

“Ne moraš ništa reći”, rekla je. “Da pogodim - Scott se predomislio?”

Laura je kimnula u očaju.

“Na neki način ga razumijem.”

“Sšš...”, Laurina je mama izašla s parkirališta. “Vidjela sam da ga Vera previše opterećuje. Prije nekoliko dana sam razgovarala s njom.”

“Znam, mama. Hvala. Ali, nije samo to. Scott je doista opušten - samo se želi zabavljati. Ali, sposoban je i marljivo raditi i doista je dobro napredovao.”

“Pa, zašto se predomislio?”

Stojeći u prometnoj gužvi, Helen je pogledala Lauru i vidjela da joj se suze slijevaju niz obraze.

“Zbog gluposti!” rekla je Laura i šmrknula. “Dijelom zato jer je Patrick doznao što se događa i naljutio se.”

“To se može ispraviti”, rekla je Helen. “Možemo objasniti daje Scott tvoj partner samo dok se Patrick ne oporavi. Tada će ti ponovno biti partner, zar ne?”

Laura je kimnula.

“Scott želi igrati nogomet za United. Zapravo ga zanima nogomet. Ja želim ponovno klizati s Patrickom, kad se oporavi.”

“Dakle, nema problema.” Helen je uvijek uspijevala pronaći pozitivno viđenje. “Što još?”

Laura je prešla na stvar.

“Scottu se rugaju prijatelji s nogometa. On to ne može podnijeti.”

“E, to je stvarno glupo!”

Laurina je mama polako prošla kroz raskršće i začas skrenula lijevo. Stala je na parkiralištu robne kuće.

“Ples na ledu je teška disciplina. Nije za slabiće!”

“Ja to znam, ali glupi Will ne zna!” Helen se zamislila.

“Lauro, čini mi se da ništa u tome nije nerješivo. Slušaj me, evo što ćemo učiniti!”

OSMO POGLAVLJE

Kad je Laurina mama otišla k Patrickovim roditeljima kako bi im objasnila situaciju, Laura je kod kuće poslala poruku Scottu:

Moramo se odmah vidjeti.

Pet minuta je čekala odgovor, a tada je poslala drugu poruku:

Odgovori mi!!!

Za minutu je stigao odgovor.

Nemam što reći. Bok!

Ipak se moramo vidjeti!

Odustani - kraj priče.

“Tko kaže?” promrmljala je Laura i poduzela izravni korak.

Otipkala je Scottov broj i čekala da se javi.

“Zar ne shvaćaš, Lauro? Ostavi me na miru!” obrušio se na nju čim se javio. “Dosta mi je dvostrukih okreta i odbačenih trostrukih rittbergera. Više nikada ne želim čuti salsu!”

“Reci mi gdje živiš. Moram razgovarati s tobom oči u oči.”

Scott nije mogao vjerovati svojim ušima.

“Jesi li gluha? Ili si samo luda?”

Laura se nasmijala.

“Mislim da sam luda! Moraš biti lud da bi radio ovo što ja radim!”

“Znao sam!” sa smijehom je odgovorio Scott. “Imam posla s luđakinjom.”

“I sa Strašnom Ženom”, podsjetila ga je. “Slušaj, imam ideju. Nitko još ne zna za to, čak ni Vera. Ali, moramo se vidjeti da bismo razgovarali o tome. Hajde, reci mi gdje živiš?”

Nastupila je duga stanka.

“Ako se nađemo, obećaješ li da me nećeš opsjedati do kraja života?”

“Da, obećajem!”

“I samo na pet minuta, može?”

“Pet minuta”, nasmiješila se kad joj je Scott rekao adresu. “Super. To je samo deset minuta pješice. Čekaj me. Bok!”

“Pet minuta i adios.”

Scott je kolebljivo otvorio vrata i pustio Lauru u svoj dom. Na sebi je još uvijek imao hlače trenirke, ali je obukao staru majicu Uniteda, koju je nosio kod kuće.

“Dakle, što je novo?”

Laura je odlučnim korakom ušla u predvorje.

“Mama je otišla ka Coleovima kako bi ih umirila. Ja sam došla razgovarati o našem slobodnom plesnom dijelu.”

“O našem slobodnom plesnom dijelu?” ponovio je. “Naše ne postoji, sjećaš se?”

“Ali, postojat će kad me saslušаш”, brzo je rekla. “Istina je da je rizično i da još nitko nije izveo takvo što, ali kad suci dođu k sebi, shvatit će da je stvarno super, a ako ga pravilno izvedemo, dat će nam najbolje ocjene - moraš mi vjerovati!”

“Opa, opa, opa!” Scott je uzmaknuo prema telefonskom kablju. “O čemu govoriš, luđakinjo?”

“O našem slobodnom plesu”, ustrajala je. “O trećem dijelu - onome u kojemu izvodimo svoj program uz dugačko glazbeno djelo - znaš, onaj dio Torvill i Dean, umirući labud.”

Scott je ogorčeno odmahnuo glavom.

“Ne znam na što ciljaš”, progundao je, “ali reci već jednom!”

“U redu!” Laurine su oči zablistale. Uspjela je sabrati svu svoju energiju i entuzijazam. “Parovi koji će klizati u Montrealu, klizat će uz valcere, sambu ili ča-ča-ča, ono što svi očekuju. Ali, sinulo mi je - zašto mi ne bismo učinili nešto potpuno drugačije? Nešto moderno i otkačeno, što još nitko nije učinio?”

“Primjerice?” rekao je Scott i namrštitio se i dalje pokušavajući naslutiti što se sprema.

“Svidjet će ti se!” obećala je. “Isprva sam pomislila na jive ili rock'n roll - znaš, prave pedesete. Ali, neki plesni parovi to već izvode. Tada sam pomislila na nešto još modernije - zašto ne bismo plesali uz uličnu glazbu, zašto ne uz hip hop!”

“Sad si ozbiljno poludjela”, promrmljao je Scott i okrenuo se kako bi joj otvorio vrata.

“Čekaj! Hip hop sa super glasnom glazbom koju ti možeš izabrati. I morat ćeš me poučiti pokretima u sljedećih nekoliko dana, a Vera će ih sljedeći tjedan uskladiti s kriterijima natjecanja, ubaciti sva podizanja, piruete...”

“Hmm!” Scott je počeo ozbiljno razmišljati o Laurinoj zamisli. “Je li to dopušteno?” upitao je.

Ona je uvjerljivo kimnula glavom.

“Zamisli - budemo li plesali hip hop, nitko od tvojih prijatelja nam se neće moći rugati. Štoviše, Will će morati reći da je to super.”

“Ja već jesam super”, podsjetio ju je Scott. “Ili sam bio dok se ti nisi pojavila!”

“Dobro, i ja ću biti super. Hajde, Scotte, hip hop, ulični ritmovi, funky glazba - kako možeš odbiti?”

“Ha!” rekao je pogledavši Lauru kao da je malo manje luda no što je mislio. Zamislio je da su na ledu, izvode iste pokrete, ulaze u duh hip hopa i breakdancea. “Znaš, to bi moglo biti dobro!”

Laura je osjetila kako je olakšanje preplavljuje poput tople vode. Lice joj se opustilo u veseo osmijeh.

“Dakle, pristaješ?” upitala je.

Scott je kimnuo.

“Izgleda da me je luđakinja nagovorila”, rekao je.

Dok je sutradan klizalište još bilo otvoreno za javnost, Laura je Scottu objasnila kako trenericu ne bi trebali iznenaditi zamišlju hip hopa.

“Vera je po glazbenom pitanju zaglavila u sedamdesetim i osamdesetim”, rekla mu je. “Kad bismo rekli da radimo ABBA-u, složila bi se.”

Oboje su zapjevali nekoliko taktova pjesme “Knowing Me, Knowing You!” i potom prasnuli u smijeh.

Druga djeca na klizalištu prihvatila su pjesmu i počela plesati u stilu osamdesetih.

“Danas moramo bez njezina znanja uvježbati neke pokrete”, nastavila je Laura. “Ali, oslanjam se na tebe. Nemam pojma kako bih počela.”

Scott se nasmiješio i rekao joj neka pusti muziku. Ponio je iPod s izabranom pjesmom i zvučnike.

“Najprije moramo uhvatiti ritam.”

Počeo se kretati uz brz, naglašen i isprekidan ritam te prodorne zvukove, privukavši malu skupinu u kojoj su bili Laurina prijateljica Abi i Scottov prijatelj, Laurin najveći neprijatelj, Will.

Laura je oponašala Scotta, a uskoro su im se i drugi pridružili, ali kad se Scott spustio i započeo piruetu na jednoj nozi, samo ga je Laura slijedila. Abi je pokušala, ali je začas izgubila ravnotežu i pala.

“Ritam je prebrz!” viknula je ustajući. Završivši piruetu, Scott je skočio u stoj na rukama.

“Uh, ne!” Laura je stala kao ukopana, ruku oslonjenih na bokove. “Pravila plesa na ledu ne dopuštaju dodirivanje leda rukama.”

Scott je stao i zamislio se.

“Što kažeš na ovakve korake?”

Ponovno je pokazao, a Laura je ponovila.

“Super!” rekla je sa širokim osmijehom. Zajedno su osmislili početne pokrete rukama, piruetu i korake.

“Hip hop!” s osmijehom je rekla Abi i zapljeskala. “Je li to vaš program za Montreal?”

Laura je kimnula.

“Strogo povjerljivo. Nemoj nikome reći!”

“Baš”, promrmlijao je Will. “Samo dvadesetero ljudi stoji ovdje i gleda!”

Laura nije obraćala pozornost na njega.

“Možemo raditi piruetu na koljenima, visoka podizanja nogu, ja mogu skliznuti između tvojih nogu, ti možeš zamahnuti nogom iznad moje glave, sve osim dodirivanja leda rukama.”

“A potrebno nam je i nekoliko podizanja?” upitao je Scott.

Laura je kimnula.

“Nekoliko ravnih, nekoliko rotacijskih.

Što teže, to bolje jer za zahtjevnost dobivamo više ocjene. Ali, mislim da smo dobro osmislili uvodni dio pa možemo pokazati Veri na čemu smo radili.”

Nekoliko su minuta uvježbavali pokrete, izvodeći ih sve lakše i usklađenije. Lauri se svidio brz funky ritam i predala se lepršavom hip hop stilu slijedeći Scottove pokrete.

“Ovo je super!” ohrabrila ih je Abi, a Will se čak prestao mrštiti te dobacio nekoliko prijedloga.

“Hej, ubacite plesni izazov. Scotte, ti izvedi nešto i izazovi Laura da izvede nešto bolje. Znaš, kao breakdance!”

“Super!”

Scott i Laura postupno su raščišćavali sve veći prostor na ledu i privlačili sve više djece. Svi su zapljeskali kad je par prihvatio Willovu zamisao i pokušao plesno nadmetanje. Laura je gledala kako Scott izvodi dijagonalne korake uz nekoliko okreta i nisku piruetu u čučnju. Prihvatila je izazov polaganim nizom neobičnih koraka u okretu i završila dvostrukim okretom.

“Naprijed, Lauro!” vikale su djevojke. “Naprijed, Scotte!” odgovarali su dječaci.

Uz smijeh i osmijehe završili su ples, a tada su djeca zauzela klizalište i pokušavala oponašati jednostavnije pokrete.

“Što misliš?” Scott je upitao Willa kad su krenuli prema ogradi kako bi predahnuli.

Žarko je želio odvesti prijatelja na stranu. Nastupila je duga stanka. Will je vodio vlastitu bitku s ponosom i zamjeranjem, kao i s ozbiljnom zabrinutošću zbog mogućnosti da se Scott ozlijedi.

“Bižuterija”, napokon je rekao.

“Što?”

“Zaboravi šljokice, izaberi bižuteriju.”

“Govoriš li o kostimima?” upitala je Laura.

Gruba buduća nogometna zvijezda je kimnula.

“Veliki zlatni lanci, kompa. I pokaži prsa.”

“Znači li to da ti se sviđa?” upitao je Scott smiješeći se Lauri iza prijateljevih leđa.

Will je progundao i kimnuo.

“Samo naprijed, frajeru. Idi u Montreal. Ovo će ih oboriti s nogu!”

Laura se osjećala kao da se u protekla dva tjedna uspinjala na visoku planinu i stigla blizu vrha. Vrh je bio na vidiku.

Istina je da se suočila s nekoliko prepreka - s pokojom stijenom koja se doimala nesavladivom, s neočekivanim procjepima i lavinama koja su je odnijele u dubine. Ali, Scott se vratio, a svi na klizalištu govorili su im da je hip hop točka sjajna zamisao pa su njezine nade znatno porasle.

“Bravo, Lauro, drago mi je zbog tebe”, rekla joj je mama te večeri kad je došla u njezinu sobu kako bi je upozorila da je vrijeme za gašenje svjetla. “Pokazala si istinsku odvažnost kad si nakon Patrickove ozljede dospjela toliko daleko.”

“Najvažnije je bilo nagovoriti Scotta da ustraje”, objasnila je Laura. Napokon je bila spremna za spavanje, iscrpljena nakon dana provedenog na klizalištu. “Ali, sad imamo stvarno super točku za slobodni ples, a sutra ćemo je pokazati Veri.”

Helen je kimnula.

“Kao što sam rekla, dala si sve od sebe. Dakle, što je ta nova točka? Valcer ili nešto živahnije?”

“Nešto živahnije”, s osmijehom je kazala Laura, odlučna čuvati tajnu sve dok svoju zamisao ne pokažu Veri.

“Lauro, što mi prešućuješ?”

“Iznenadjenje!” sa smijehom je zaključila Laura i uvukla se pod pokrivač. “Pričekaj do sutra ujutro, tada ćeš vidjeti!”

DEVETO POGLAVLJE

“Izmijenila sam rezervacije na zrakoplovnim kartama za Montreal”, Vera je rekla Scottu rano ujutro. “Dala sam tvoje ime umjesto Patrickovog. Sve je u redu.” Sastali su se rano, kao i uvijek, u vrijeme kad je klizalište bilo otvoreno samo za njih. Vera je bila uobičajeno odjevena, u ružičastoj podstavljenoj jakni, s krznenom kapom na glavi, a Scott i Laura bili su u odjeći za treninge. Scott je ponio svoj hip hop CD i stavio ga pod player na Verinom sklopivom stoliću.

“Nego, nemamo vremena za brbljanje”, brzo je rekla Vera. “Scotte, jesi li dao izbrusiti klizaljke kao što sam ti rekla?”

Scott je kimnuo, napetiji no inače.

“Jeste li se zagrijali?” upitala je trenerica.

“Prije no što ste došli”, rekla je Laura.

“Dakle, danas moramo početi razmišljati o vašemu slobodnom programu”, nastavila je Vera. “Scotte, poučit ću te programu kojega smo imali za Patricka. Laura ga već zna pa će ti pomoći učiti.”

Laura se namrštila i izvinula usta na stranu.

“Ovaj...”

“Djelo je klasično”, nastavila je Vera. “Sve mora teći uz tempo valcera. Iziskuje sklad i suzdržanost.”

“Zapravo...” prekinula ju je Laura.

Pokušavala je dokučiti kako bi trebala objasniti. Nemoj izravno, podsjetila se. Reci joj obazrivo. Ali, Scott je nasrnuo poput bika u prodavaonicu porculana.

“Gledajte ovo!” rekao je Veri, stavio CD u player, uhvatio Lauru za ruku i otklizao na sredinu klizališta.

Vera je stajala pokraj ograde, usta stisnutih poput suhe šljive, pitajući se što se događa.

Breakdance glazba naglo je prekinula tišinu velikog prostora praskom bubnjeva i škripavim zvukovima. Scott i Laura uhvatili su isprekidani ritam i započeli uvodni dio.

“Zaboravi klasiku!” promrmlijao je Scott. “Pokušaj hip hop!”

“Zaboga!” viknula je Vera rukama pokrivajući uši. “Što je ovo?”

Zaplesavši bez pripreme, Laura je odustala od opreza. Dobro, to je to! rekla je samoj sebi. Veri će biti užasno ili će joj se svidjeti!

Njihali su bokovima, šepurili se, vrtjeli se i koračali sve dok trenerica nije odjednom prekinula glazbu.

“Kakva je to strašna buka?” upitala je Vera okrećući se prema Helen Lee, koja je upravo stigla. “Što je Lauri?”

Laurina je mama odmahнула glavom.

“I meni je to novost.”

Laura je duboko udahнула i stisnula zube.

“Znala sam. Trebali smo joj reći obazrivije!”

Ali, Scott je prišao dvjema ženama.

“To je ulična glazba - breakdance, hip hop - sva djeca je slušaju!”

“Ne zanima me. Užasna je!” ustrajala je Vera zgrčivši lice kao daje upravo progutala žive crve. “Što nedostaje klasičnom valceru ili quickstepu?”

“To je za starce”, rekao joj je Scott, a Laura je zadrhtala. “A mi nismo stari, već mladi. Sjetite se, to je juniorsko prvenstvo.”

“Lauro, što ti je?” viknula je Vera. “Zar si zaboravila sve čemu sam te poučila?”

Laura je napokon uspjela progovoriti.

“Morate nam dati priliku”, rekla je. “Barem nas pogledajte još jednom. Dopustite nam da završimo točku.”

“To je pošteno”, složila se Helen. “Nemojte ih otpisati dok dobro ne razmislite o tome.”

Vera je coktala jezikom i mrštila se.

“Takvu glazbu još nisam čula. Zvuči kao da miševi grebu u limenoj bačvi!”

“Ali, pogledajte!”

Laura je revno otklizala na led i zauzela početni položaj. Taj put je bila spremna za točku. Njezina je mama ponovno pustila glazbu.

Hip hop ritam ponovno je prekinuo tišinu. Scott je izazov započeo zapanjujućom piruetom, a zatim je izveo špagu. Laura je odgovorila dvostrukim lutzom, a tada uhvatila Scotta za ruku pa su krenuli u brzi dijagonalni niz koraka i završili kombiniranom piruetom.

“Vau!” Helen Lee bila je zaprepaštena. “To je doista prilično dojmljivo”, promrmljala je.

Dvije su žene gledale s velikim zanimanjem, opažajući svaki korak i okret. Kad je glazba završila, Vera je uzdahnula i pozvala klizače.

“Dakle?” izustila je Laura. Znala je da su dobro plesali, ali, jesu li uvjerali trenericu?

“Vrlo originalno”, rekla je Vera s dubokom borom mrštenja među obrvama. “Ali ružno.”

“Nije!” pobunila se Laura. “Tako mladi plešu.”

“Doista”, složio se Scott gledajući naizmjenice Veru pa Helen.

“Ružno... ali mudro”, dodala je Vera, očito duboko zamišljena. “I vrlo, vrlo rizično.”

“To želimo - želimo riskirati!” preklinjala je Laura. “Imam novog partnera. Voljela bih učiniti nešto što još nitko nije učinio!”

“Hmm...”, trenerica je i dalje razmatrala tu zamisao. “Što je sa sucima? Jesu li oni spremni? Znete da bi to u njihovim očima moglo biti katastrofa.”

Laura je polako izdahnula i udahнула.

“Sportski je. Izgleda sjajno, zar ne, mama?”

Helen je uzmaknula.

“To nije moja odluka”, tiho je rekla.

“Sportski jest”, složila se Vera. “Taj stil može pokazati što mladić u partnerstvu može izvesti jednako dobro kao i djevojka. I mogli bismo izvesti nekoliko senzacionalnih podizanja..

“Pristanite”, preklinjala je Laura.

To je bila posljednja velika prepreka. Nije znala što će učiniti ako Vera ne pristane. Vera je zatvorila oči, ponovno ih otvorila i kimnula.

“Zapalit ćemo svijet plesa na ledu!” složila se. “Izvest ćemo nešto posve novo.”

“Oh, sjajno!” Laura je čvrsto stisnula ruke. Oči su joj blistale. “Oh, Vero, hvala vam!”

“Ali!” trenerica je podignula prst upozorenja. “Lauro i Scotte, ako želite pobijediti, morate se potruditi više no ikada!”

* * *

Rad, rad, rad - svakog trena u desetak dana prije prvenstva u Montrealu Laura je živjela i sanjala ples na ledu.

Ona i Scott od Vere su naučili podizanja na kakva nisu ni pomišljali - osobito ono u kojemu su klizali leđa uz leđa, isprepletenih laktova. Scott se tada nagnuo naprijed i podignuo Lauru na svoja leđa. Ona je tada morala zamahnuti nogama udesno i provući se ispod njega, nakon čega se on uspravio i započeo piruetu. Laura je potom ispreplela prste iza njegova vrata i iskoristila brzinu da podigne noge unatrag. Sve su to izvodili pri velikoj brzini pa se Laurino lice s vremena na vrijeme toliko približilo ledenoj površini da je na obrazima osjetila bijeli prah leda kojega su podizale Scottove oštre klizaljke.

“Uh!” gledatelji su uzdahnuli s olakšanjem kad je Laura sigurno stala na led.

Helen je u međuvremenu razgovarala sa Scottom i Laurom o kostimima za slobodni ples.

“Will je rekao da izaberemo bižuteriju”, podsjetila ga je Laura. “Ali ne možemo nositi krupne zlatne lance - razletjeli bi se uokolo, bili bi opasni.”

“U gornji dio možemo ušiti zlatne medaljone od tkanine”, predložila je Helen. “Lauru, želiš li suknju ili hlače?”

“Hlače!” odgovorila je u trenutku. “Crne. I kratku crnu majicu s natpisom. Naši kostimi moraju izgledati poput onoga što nose hip hoperi, a ne lepršavi šifon i volančići.

“Što kažete na bejzbolske kape?” upitao je Scott.

Vera je duboko uzdahnula i otišla.

“Što mi je bilo kad sam pristala na to?” promrmljala je.

“Možda bez kapa?” obazrivo je predložila Helen.

“Bez kapa”, složila se Laura.

Bolje da ne pretjerujemo. Naposljetku, naša draga Vera je već pristala na veliki kompromis.

* * *

Rad i spavanje. Rad i spavanje. Još ih je jedan dan dijelio od ukrcavanja na zrakoplov za Montreal. A tada je Patrick došao na klizalište kako bi gledao Scottov i Laurin trening.

Vježbali su slobodni ples u novim kostimima - crnim sa sjajnim zlatnim rubovima oko vrata i zapešća, izrezanim tako da izgledaju

kao otkaćena ulična odjeća, i s kapuljačama. Laura je kosu svezala u visok, raščupan rep.

Patrick je tiho došepao i stao pokraj Vere. Pridružila im se Helen Lee.

“Zdravo, Patriče. Pripremi se za ovo!” upozorila ga je Laurina mama.

Laura je s leđa opazila Patricka. Sažalila se nad njim jer je bio na štakama, još uvijek blijed i nešto mršaviji no prije. Mahnula je i pokazala mu podignute palčeve.

A kad je glazba započela, zaboravila je sve osim plesa. Izbrojala je taktove, zaljuljala bokovima i krenula.

Tijekom toga posljednjeg uvježbavanja prije puta u Kanadu perfektno su izveli korake. Sve su ubrzali kako bi vremenski bili savršeno usklađeni. Vera je na tom mjestu u posljednji tren pojačala zahtjevnost i dodala još jednu piruetu. To! Laura je rekla samoj sebi tijekom plesnog izazova. Ovo postaje zabavno! Čak su i teško, zahtjevno podizanje izveli savršeno.

Ushićeni Scott i Laura zauzeli su završni položaj, kleknuli na oba koljena, prekrižili ruke i zagledali se u publiku.

Laura je tada skočila na noge i brzo otklizala do Patricka. Molim te, reci da ti se sviđa! pomislila je.

Patrick je blago odmahivao glavom.

“Što je, jesi li iznenađen?” Laura se pokušala našaliti. O, Bože, ne sviđa mu se. Misli da smo poludjeli!

Njezin stari partner zurio je u njezina novog partnera, koji je upravo došao za njom, još uvijek zadihan, ali sa širokim osmijehom na licu.

“Hej, Patriče!” veselo je pozdravio, ali je njegov pozdrav naišao na zapanjenu tišinu.

Vera im se pridružila i prekinula je.

“Slobodan ples!” objasnila je. “Nešto malo drugačije.”

“Malo drugačije!” ponovila je Laura s osmijehom nelagode, u očajničkoj želji za Patrickovim odobravanjem, iako je znala koliko mu je to teško.

“Scott izgleda super, zar ne? Silno se trudio i dobro je napredovao!”

Namrštenost Patrickova čela polako je nestala.

“Nije baš ono što sam očekivao”, promrmljao je ponovno odmahujući glavom.

“Takvo što sam vidio samo u glazbenim spotovima.”

“Ali?” potaknula gaje Laura.

Ako Patrick odobri njihovu točku, u zrakoplov će ući neopterećena. U Montrealu će plesati čiste savjesti.

“Ali sjajno!” rekao joj je Patrick. Odmahivao je glavom ne nalazeći riječi. “Ne mogu vjerovati, tako je...”

“...super?” preduhitрила ga je Laura. Patrick je kimnuo i nasmiješio se.

“Super! Novo... uzbudljivo... sjajno... nevjerojatno!”

“Hvala, Patriče, jako sam sretna!” uskliknula je i zagrlila ga prvi put u životu.

“Da, dobro, samo osvojite tu medalju”, rekao joj je u nelagodi. “Ne vraćajte se s brončanom ili srebrnom. Upamtite, samo zlato!”

DESETO POGLAVLJE

Abi, Georgina i drugi u školi neće moći vjerovati, pomislila je Laura osvrćući se na putovanje u Kanadu.

Ležala je u krevetu, u svojoj hotelskoj sobi, i pokušavala zaspati.

Neće moći vjerovati da sam upravo preletjela Atlantski ocean ne gledajući kroz prozor, ne gledajući filmove na osobnom zaslonu. Reći će da sam stvarno luda jer nisam primijetila planine, jer nisam tražila autograme nekoliko slavni klizača koje smo sreli u autobusu od zračne luke do hotela!

Sve se dogodilo u vrtlogu - pozdravljanje s Immy, Jimmyjem, Jackom, mamom i tatom u zračnoj luci, ukrcavanje u zrakoplov i čak let s Verom na jednoj strani i Scottom na sjedalu pokraj prozora, koji je neprestano pričao o planinama i rijekama koje je gledao.

A tada su sletjeli i prošli kroz carinsku kontrolu noseći ručnu prtljagu u kojoj su imali svoje klizačke kostime. Potom su otišli po prtljagu, u gužvu drugih klizača koji su stigli iz Istočne Europe i Sjedinjenih Američkih Država. Vera je srela stare prijatelje i kolege pa je u autobusu neprestano razgovarala s nekim, dok su Scott i Laura bili omamljeni.

“Spavajte!” rekla im je Vera nakon obroka u hotelu. “Sutra ujutro morate biti mentalno i tjelesno spremni za obvezan program.”

Nije bilo vremena za razmišljanje i napetost. Samo spavanje.

“Neka sutra sve prođe dobro!” promrmljala je Laura u tami.

Vrijeme za spavanje doimalo joj se kao rano jutro sljedećega dana. Tjelesni joj se sat posve poremetio.

“Neka ne napravimo glupe pogreške. Neka sve bude najbolje!”

“Je li uvijek ovako teško?” upitao je Scott Lauru dok su gledali kako američki juniorski prvaci silaze s leda nakon obveznog programa.

Laura je kimnula.

“Čekanje je najgore.”

Ona i Scott klizali su predposljednji pa su čekali dok gotovo svi parovi nisu izveli svoje točke.

“Ne znam kako to možeš podnijeti”, promrmljao je. “Moji živci su pri kraju!”

“Ššš!”

Laura je željela vidjeti američki rezultat.

Dobili su 18.25 za tehničku vrijednost i 18.63 za sastavnice programa. Tako su zauzeli drugo mjesto, iza Talijana. Američki je par zagrlio svojega trenera, a potom sjeo gledati sljedeći par.

“Doista, ozbiljno mislim - ovo me ubija!” šapnuo je Scott. Grlo mu je bilo suho, a dlanovi su mu se znojili. “Gore je od finala kupa!”

Laura se uspjela nasmiješiti.

“Sjeti se to reći Willu!” rekla je.

Na redu su bili Rusi, u grimiznoj boji od glave do pete. Plesali su samopouzvano, savršeno usklađenih nogu, i izveli savršeno podizanje u luku.

“Preblizu ogradi pri koracima po serpentini”, promrmljala je Vera, uvijek spremna kritizirati.

Rezultate se dugo čekalo. A tada su napokon objavljeni: 18.49 i 19.07 - ukupno 37.56, čime su se svrstali ispred Amerikanaca, ali ipak iza Talijana, koji su postigli 38.20.

“Koliko još?” upitao je Scott.

Nasmrt ga je plašila zamisao izlaska na led pred toliko mnogo ljudi, pred suce koji pažljivo promatraju svaki pokret.

“Želim to završiti, a tada se sklupčati i umrijeti!”

“Ccc!” zacoktala je Vera i rekla Scottu neka podigne klizaljke i provjeri noževe. “Ti to možeš. Usredotoči se. Ne dopusti da te strah svlada.”

Nadam se da može! pomislila je Laura. Scotte, nemoj nas iznevjeriti!

Odgledali su još dva para prije no što su najavljena njihova imena.

“Laura Lee i Scott Yorke iz Velike Britanije!”

Začuvši svoje ime, Laura je osjetila ushićenje. Duboko je udahнула, pogledala partnera i glatko izašla na led.

To je to — paso doble! Ponos, latinoamerički duh — izvini leđa, podigni glavu, izgledaj poput španjolske princeze!

Scott je zauzeo položaj i glazba je započela. Dopustio je da vodi njegove pokrete, a njegovo se opušteno držanje pretvorilo u stav vatrenog, odlučnog Latinoamerikanca.

U redu, dobro! Laura je znala da su savršeno usklađeni s glazbom. Osjećala je kako ih obasjavaju jaki reflektori i prate svaki njihov

korak.

Na pola točke sve je bilo dobro. Suknjica od srebrnog šifona zalepršala je oko njezinih nogu kad ju je Scott prvi put podignuo i kad se vinula u zrak poput sjajne ptice.

Super! Sada se drži podalje od ograde, ubrzaj, pazi na desnu nogu pri vrtnji - nije savršeno - zajedno unutarnja trojka - bolje! U redu, sada pirueta i završni položaj!

Program je začas završen. Publika je pljeskala. Netko je mahao golemom britanskom zastavom.

“Prilično dobro”, rekla im je Vera kad su došli k njoj i sjeli, nestrpljivo iščekujući ocjene.

Najavljiivač je progovorio: 18.36 i 18.92!

“Treće mjesto!” rekla je Vera.

Scott je stisnuo šake. Laura je zadržala dah. Treći nakon obveznog programa, iza Italije i Rusije! Ni posljednji par kad je završio program nije uspio nadmašiti vodeće parove pa je Laura zagrizla usnu i odmahнула glavom u oduševljenju.

“Super!” šapnula je. “Imamo istinske izgledе za medalju!”

* * *

Čudno je što se događa kad te preplavi adrenalin. Prvo, osjećaš kako ti srce jako lupa. Drugo, govoriš prebrzo i ne možeš se zaustaviti.

“Polakše!” Vera je naredila Lauri, odvlačeći je od klizališta na kojemu je veliki stroj ravnao površinu leda. Trenerica je odvela Lauru i Scotta na ručak. “Morate ostati smireni i čuvati snagu za originalni ples danas poslijepodne.”

Restoran je bio prepun natjecatelja iz cijeloga svijeta, a mnogi od njih su se već prije upoznali. Razgovarali su engleskim jezikom, raspravljali o jutarnjim izvedbama i svi su nestrpljivo čekali da upoznaju Laurinog novog partnera.

“Gdje si ga pronašla?” zavidno ju je upitala Nina Simakova. “Predobar je!”

Scott je porumenio i nastavio jesti.

“Znam!” Laura se nasmiješila. “Pronašla sam ga na našem mjesnom klizalištu!” Ruskinja se nasmiješila i otišla, uvjerena da se

Laura šali.

“Hej, čula sam za Patrickovu nezgodu...”, sljedeća im je prišla Michelle Lamoureux kako bi ispitala Scotta. “Gdje si naučio klizati? Zašto su te Britanci do sada skrivali?”

“Naučio sam na mjesnom klizalištu”, odgovorio je. “Laura me je na neki način prisilila na to.”

Kanađanka se nasmijala.

“Ne vjerujem!”

“Ozbiljno.”

“Vau!” shvativši da Scott doista govori ozbiljno, Michelle je to otišla ispričati drugima.

Scott se namrštiio i pogledao Lauru.

“Što sam ja - čudovište?”

Laura se nasmijala. Sjetila se koliko je mnogo postigao i koliko brzo.

“Ne, ti si klizačka superzvijezda!” rekla mu je. “Ali, nemoj dopustiti da ti to udari u glavu!”

“Dobro, dakle, bez previše drame, kao s Talijanima”, upozorila ih je Vera prije no što su izašli otplesati salsu.

Moramo zadržati treće mjesto! Naredila je Laura samoj sebi. Znam da to možemo - a možda čak i bolje!

Talijanski je par pao na drugo mjesto, iza Rusa. Amerika je s četvrtog mjesta snažno pritiskala Veliku Britaniju.

“Sljedeći kližu Laura Lee i Scott Yorke, na trećem mjestu, za Veliku Britaniju!”

“Uživajte!” šapnula je Vera prije njihova originalnog programa.

Da, uživajmo! Laura se nasmiješila Scottu. Ovo je sjajno! Uštipni me i reci mi da ne sanjam!

Svjetla su blještala. Laura i Scott bili su spremni.

Drži ritam, kliži glatko, digni nogu, okreni se, digni nogu! Misli na ravnotežu, drži ritam, špaga, uspravljanje i pirueta.

Laura i Scott izveli su korake po serpentine s mnogo energije i veselja.

Potom su usporili u rambi, približili se jedno drugome, obavili se jedno oko drugog i sa zvukom trube izveli glatko, lagano podizanje.

Nesigurno prizemljenje! Laura je rekla samoj sebi. Osjetila je kako joj se klizaljka nagnula prije no što se uspravila. Ali, jesu li to suci

primijetili?

Ponovno su skočili u salsu, usklađujući korake i pokrete nogu, kližući brže no ikada, a tada je Laura završila u niskoj pirueti, dok se Scott okrenuo i zamahnuo nogom preko njezine glave. Završili su i otklizali prema Veri, čiji izraz lica nije otkrivao ništa.

“Jeste li vidjeli moje loše prizemljenje?” šapnula je Laura, ne usuđujući se pogledati rezultat.

Trenerica je kimnula.

“Hej, opusti se”, rekao je Scott. “To je bila jedna majušna pogreška!”

Ali, ta je pogreška bila dovoljna da ih spusti na četvrto mjesto i privremeno im oduzme izgled za medalju. Kad su se ocjene pojavile, Laura je pretrnula.

“Zbog tog glupog prizemljenja!” ogorčeno je promrmljala. “Pogledajte što sam učinila - izbacila sam nas s položaja za brončanu medalju!”

JEDANAESTO POGLAVLJE

Te noći nije mogla drugo doli leći i prespavati debakl.

Vera se svim silama trudila oraspoložiti Lauru, obećavajući joj da će sutra sve izgledati drugačije.

“Četvrto mjesto je dobro”, rekla je. “To znači da još imate mnogo razloga za klizanje.”

“Da, pogledajte nas”, Scott je i dalje bio zapanjen cijelom situacijom. “Ovdje plešemo s najboljima na svijetu. Ti su ljudi doista vješti!”

Ali, Laura je u svoju sobu ipak otišla potištena. Optuživala se zbog pogreške, a kad je telefonski razgovarala s mamom, nije mogla sakriti razočaranje.

“Nije Scott razočarao mene”, rekla je. “Već obrnuto.”

“Slušaj, uvjeren sam da pretjeruješ”, odgovorila je Helen. “Ne možete sva tri programa izvesti besprijekorno - to nije moguće.”

“Da, ali nisam pazila - to se nije smjelo dogoditi!” Laura je znala da se ne bi smjela izjedati i odlučila je zvučati pozitivnije. “U svakom slučaju, sutra ćemo možda sve izvesti bez pogreške.”

“To je bolje!” zaključila je njezina mama. “Znaš da ćemo svi misliti na tebe. Immy ti želi sreću.”

“Kako slatko!” Laura se nasmiješila i uzdahnula. “Voljela bih da si ovdje, mama.”

“I ja, dušo.”

“Dobro. Sutra ću klizati za tebe i tatu. Bit ćete ponosni na mene.”

“Lauro, mi već jesmo silno ponosni na tebe. A sada idi spavati. Oh, i reci Scottu da mu želimo sreću. Reci mu da mislimo da je sjajan!”

“Ako vam ovo uspije, bit će to najveće iznenađenje u povijesti plesa na ledu!” Vera je Lauri i Scottu držala završni govor ohrabrenja. Odvela ih je na stranu nekoliko sekundi prije no što su trebali izaći na led. “Ali imajte na umu da smo prihvatili velik rizik i da se možda neće isplatiti!”

“Hoće!” Laura je skupila hrabrost stisnuvši šake.

Upravo su bile objavljene ocjene za Ninu Simakovu i njezina partnera Antona Kuznecova. Rusi su se probili u vodstvo. Sada je

sve ovisilo o Lauri i Scottu.

“Bit će to velik šok za suce, upamtite!” Vera je bila iskrena, želeći pripremiti Lauru. “Pobrinuli smo se da su svi elementi u skladu s pravilima, ali stil je neočekivan.”

Laura je kimnula.

“Shvaćam”, na trenutak je osjetila sumnju, a tada ju je odbacila. “Znaš što, Scotte?”

“Što?” upitao je, čuvši kako najavljuju njihova imena i krenuvši prema osvjetljenom klizalištu.

Laura je zakoračila na led uz njega, odjevena u kratku crnu majicu sa zlatnim rubovima i hlače.

“Danas ćemo sigurno, sto posto ući u povijest plesa na ledu!”

Glazba je započela. Publika je ostala bez daha.

“Dođi u hip hop svijet, dođi u žestoki ples... hip hopu nema kraja...” bubnjevi su određivali ritam, jedna pjesma ulazi u drugu, DJ pomiče ploču naprijed-natrag, reže, škripi, prekida i sjecka ritam.

Scott i Laura započeli su s točkom, trzajući se uz isprekidani ritam i jureći po ledu nizom neobičnih koraka i skokova.

Publika je utihnula. Je li to ozbiljno? Što su naumili ti Britanci?

Laura je naslutila zbunjenost. Hej, rekla je samoj sebi, ako propadnemo, barem odlazimo u velikom stilu!

Scott je pružio ruku kako bi uhvatio njezinu pa su zajedno izveli niz vrtnji na jednoj nozi prije no što su zauzeli položaj leđa uz leđa, isprepleli laktove i izveli podizanje četvrte razine. Laura se otkotrljala sa Scottovih leđa, uhvatila ga oko vrata, zamahnula nogama unatrag, uspravila se i izvela piruetu.

Publika je ponovno ostala bez daha. Netko je zapljeskao. Drugi su mu se pridružili uz ritam bubnja i škripave, odsječene zvukove hip hop glazbe, držeći ritam i uživajući u neobičnoj glazbi.

Laura i Scott glatko su jurili po ledu pripremajući se za najzahtjevnije elemente - odbačeni dvostruki rittberger, a potom i trostruki.

Do sada je savršeno. Laurino je samopouzdanje poraslo. Scott se potpuno prepustio glazbi i divno je klizao. Plesao je kao da ništa drugo nije važno, kao da je sam na mjesnom klizalištu i samo radi ono u čemu uživa.

Laura se također prepustila okretima i kombiniranim piruetama, uživajući u zvukovima bubnjeva koji su bučno udarali brzi ritam po cijelom klizalištu.

Plesali su svoj neobičan hip hop ples sve dok glazba nije završila.

Nastupio je trenutak zapanjene tišine koji je naizgled trajao beskrajno dugo, a tada se iz publike prolomio gromovit pljesak. Ljudi su ustajali i udarali nogama, podizali ruke iznad glave i pljeskali. Britanski navijači mahali su natpisima i zastavama. Cijela je publika bila ushićena onime što je upravo vidjela.

Laura se smiješila uzbuđenoj gomili. Scott ju je gledao i smijao se.

“Opako!”

Zajedno su otišli s leda.

Vera ih je dočekala širokim osmijehom.

“Savršeno!” rekla im je sa suzama u očima. “Lauro, Scotte, ne bih mogla tražiti više od vas!”

Treneričina pohvala i suze Lauri su značile sve na svijetu. Zagrlila ju je.

“Hvala vam jer ste vjerovali u nas!” rekla je.

Scott je također bio preplavljen emocijama.

“Čovječe, ovo je bilo super!” rekao je s uzdahom.

Ali, tada su morali pričekati suce. Dok je publika klicala i navijala, Laura, Scott i Vera pogledali su zaslon.

Ocjene su se pojavile na elektroničkom zaslonu. Nitko od sudaca nije im dao negativnu ocjenu. Trojica su dala +2 za tehničku vrijednost, a dvojica su dala najviše ocjene za interpretaciju.

Laura je gledala kako brojevi plešu i zamaglilo joj se pred očima. Nije uspijevala izračunati. Jesu li se probili ispred Amerikanaca, Rusa i Talijana? Jesu li osvojili zlato?

Publika je zagrmjela. Zavlдалo je oduševljenje. Drugi natjecatelji dotrčali su kako bi im čestitali.

“Što smo osvojili?” bez daha je upitala Laura.

“Zlato!” rekao je Scott podižući njezinu ruku u zrak. “Uspjeli smo, Lauro. Osvojili smo zlatnu medalju!”

Laura je još danima lebdjela, a osmijeh joj nije silazio s usana.

Ti su dani bili ispunjeni čestitkama i zabavama, intervjuima i opet zabavama. O Laurinoj i Scottovoj izvedbi pisalo se u sportskim

podliscima kanadskih dnevnih novina. Hip hop korakom u budućnost plesa na ledu! Novi klinci oteli zlato!

A tada su se ukrcali u zrakoplov, napustili Montreal i vratili se u stvarnost. Immy je s Laurinim tatom čekala u zračnoj luci i snažno zagrlila sestru te zatražila da na putu kući nosi Laurinu zlatnu medalju oko vrata.

Kod kuće su ponovno započele zabave s obitelji i prijateljima, a pitanja su pljuštala: Kakav je osjećaj osvojiti zlato? Jeste li bili strašno napeti? Je li sav onaj trud bio vrijedan toga?

Lauri je slava naposljetku dojadila. Željela je samo vratiti se na led i klizati.

“Dosta mi je zabava!” rekla je Scottu kad je novinar iz mjesnih novina došao u njihovo mjesno klizalište kako bi ih slikao nasmiješene, s medaljama. “Radije ću izvoditi vrtnje na jednoj nozi i spirale smrti!”

Scott se nasmijao.

“Uvijek sam govorio da si luda.”

“Hoćeš reći da ne umireš od želje da sa mnom naučiš još jednu točku?” s osmijehom je upitala Laura.

Dobro je znala što će Scott odgovoriti.

Scottovi su prijatelji bili u predvorju, odjeveni u dresove Uniteda, sa sportskim torbama u rukama. Čekali su da im se Scott pridruži na treningu koji se trebao održati na glavnom igralištu.

Scott je odglumio prestravljenost i uzmaknuo.

“Ne, molim te, neću više dopustiti da me Strašna Žena prisiljava na neprirodne položaje od kojih me boli cijelo tijelo! Neću više rano ustajati, neću više nositi bižuteriju!”

Tada se Laura nasmijala.

“Slabiću! Ali, priznaj, bilo ti je zabavno!”

Scott ju je pogledao u oči.

“Dobro, jest. I znaš što?”

“Što?”

“Posebna si, Lauro Lee. Jedna od milijun, ako se mene pita.”

“I ti, Scotte Yorku”, uspjela je izustiti.

A tada su oboje poramenjeli. Ups, ovo postaje previše ozbiljno — odlazim! Laura je sa žaljenjem gledala kako Scott odlazi, ali je bila sretna jer je ponovno na ledu s Verom i trenira za sljedeće

natjecanje, do kojega će Patrickova noga zacijeliti pa će staro partnerstvo ponovno oživjeti.

Scott je krenuo prema svojim prijateljima s rukama u džepovima i s novim sunčanim naočalama na nosu.

A Laura je bila na ledu. Potpuno se predala svojem svijetu dvostrukih lutzeva i trostrukih petlji.

Kraj

Table of Contents

[Naslovna strana](#)

[Impresum](#)

[1. poglavlje](#)

[2. poglavlj](#)

[3. poglavlj](#)

[4. poglavlj](#)

[5. poglavlj](#)

[6. poglavlj](#)

[7. poglavlj](#)

[8. poglavlj](#)

[9. poglavlj](#)

[10. poglavlj](#)

[11. poglavlj](#)